

Liisa Hyvönen

Videon tuotantoprosessin erot studio- ja kenttäympäristössä

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Insinööri (AMK)

Mediatekniikan koulutusohjelma

Insinööriytyö

29.4.2017

Tekijä Otsikko	Liisa Hyvönen Videon tuotantoprosessin erot studio- ja kenttäympäristössä
Sivumäärä Aika	39 sivua 29.4.2018
Tutkinto	Insinööri (AMK)
Koulutusohjelma	Mediatekniikka
Suuntautumisvaihtoehto	Digitaalinen media
Ohjaaja	Lehtori Jonna Eriksson
<p>Insinööriyössä selvitetiin erot studio- ja kenttäympäristössä kuvattavan yhden henkilön kuvausryhmän tekemästä henkilökuvauksesta. Työssä toteutettiin kaksi erilaista videota eri asiakkaille. Tavoitteena oli toteuttaa laadukkaat videot molemmille asiakkaille ja kertoa informaatiota asiakkaiden kohderyhmille. Lisäksi tavoitteena oli myös selvittää, minkälaisella kuvaustarvikemäärällä kannattaa kuvata niin studiossa kuin kentällä ja mitä asioita on otettava huomioon myös pienissä videotuotannoissa.</p> <p>Toisessa tehdyssä videossa käytettiin mukana kannettavia led-paneeleita, kahta kameraa, solmiomikrofonia sekä haulikkomikrofonia laadun takaamiseksi. Tämä video toteutettiin kenttäkuvauksena laivalla. Toinen tehty video toteutettiin Metropolian Leppävaaran yksikön studiotilassa, jossa käytössä olivat paikalta löytyvät valot ja valopöytä, yksi kamera sekä solmiomikrofoni. Lisäksi käytössä oli kannettava tietokone, josta videolla esiintyvä henkilö lukee kerrottavan tekstin. Kenttä- ja studiokuvauksissa ei ollut merkittäviä eroja teknisesti ja erot muodostuivat pääosin tuotannollisista eroista.</p> <p>Insinööriyössä selvisi, että kannattaa panostaa viestintään asiakkaan kanssa, sillä molemmissa projekteissa tämä korostui hankalana asiana. Työssä korostui myös esituotannon ja kommunikaation tärkeys videoprojektissa. Työssä selvisi yleisesti, että mikäli videoon ei ole tarkoitus tuottaa taiteellisesti kaunista kuvaa, voidaan kaluston määrää vähentää. Kuitenkin visuaalisesti kaunis kuva lisää aina mielenkiintoisuutta ja houkuttelee myös asiasta kiinnostumatonta katsojaa katsomaan videon. Insinööriyössä tutkittuja tietoja henkilökuvauksesta voi soveltaa vastaavanlaisissa projekteissa ja käyttää esimerkiksi kaluston määrän valinnassa.</p>	
Avainsanat	video, videotuotanto, henkilökuvaus, yritysvideo

Author Title	Liisa Hyvönen Differences in video production when shooting in studio or in field
Number of Pages Date	39 pages 29 April 2018
Degree	Bachelor of Engineering
Degree Programme	Media Technology
Specialisation option	Digital Media
Instructor	Jonna Eriksson, Senior Lecturer
<p>The main purpose of this final year project was to conduct a research in order to find out if there are differences. The study was made by one person and both videos had a topic of shooting a single person. Within this final year project, there were two different videos for two different customers. Aim of this project was to make quality videos for both customers and give information for their target groups. Also, one of the main objects was to find out the needs for equipment and other things to consider in small video productions.</p> <p>For one of the videos, the research used led panels, two cameras, lavalier microphone and shotgun microphone to ensure the quality of audio. This video was shot in field in a ship. Another video was produced in Metropolia Leppävaara's studio. There was used lighting that was stored there and a controller for these lights, one camera and a lavalier microphone. There was also a laptop to ensure that the person in the video could read the text for the video. Differences between making video in field and studio production were minor. Main differences between projects were productions in videos.</p> <p>Within this thesis it is found that communication with customer is highly recommended since in both projects that was one of the hardest things to organize. In this thesis also, pre-production is highlighted as it has further impact on projects. Within thesis it was researched that if the need for beautiful video is not relevant it is possible to decrease amount of equipment. Yet a more beautiful video will increase interest towards the video and attracts even non-interested viewers to watch the whole production. Knowledge that was achieved with this thesis can be applied to other small video productions.</p>	
Keywords	video, video for company, video production

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Kuvaukset Kanadan suurlähetystölle	4
2.1	Tuotannon vaiheet	4
2.2	Laitteisto	6
2.3	Ääni	9
2.4	Valaisu	11
2.5	Kuvaukset	13
2.6	Lopputulos	18
3	Omaishoidon kuvaukset	20
3.1	Esituotanto ja valmistautuminen	20
3.2	Laitteisto	21
3.3	Ääni	21
3.4	Valaistus	22
3.5	Kuvaukset	24
3.6	Lopputulos	25
4	Videoiden vertailua	28
4.1	Tuotanto	28
4.2	Laitteistot ja kuvaukset	30
4.3	Lopputulokset	32
5	Päätelmät	35
6	Yhteenveto	37
	Lähteet	38

1 Johdanto

Insinöörityön tarkoituksena on selvittää henkilövideoiden toteutuksessa olevia merkittäviä eroja kuvattaessa joko hallitussa studiotilassa tai poistuttaessa asiakkaan valitsemaan kuvauspaikkaan, joka ei välttämättä ole kuvaamiseen suunniteltu. Työssä oli tavoitteena tuottaa laadukkaat videot kahdelle eri asiakkaalle ja selvittää tarvittava kuvauskalusto, jotta tavoitteet videon suhteen saavutettaisiin ottaen huomioon kuvausryhmän koko. Insinöörityössä toteutettiin kenttäkuvaus Kanadan suurlähetystä varten, ja tämä kuvaus tehtiin RV Aranda -tutkimuslaksella 1.7. Kanadan itsenäisyyspäivänä. Kuvaukset studiossa tehtiin Pääkaupunkiseudun Omaishoitajat ja Läheiset Ry:tä varten arabiankielisesti toteutettua informaatiovideota varten.

Insinöörityössä perehdytään videotuotannon esivaiheisiin, analysoidaan tekovaiheiden onnistuneisuutta ja perehdytään siihen, miten voidaan tuottaa viestinnällisesti arvokasta videomateriaalia. Aiheen valinta varsinaisesti lähti suuntautumaan siinä vaiheessa, kun sain ensimmäisen asiakkaan yhteydenoton (Kanadan suurlähetystö) tarpeesta tuottaa informatiivinen video, jossa haastatellaan henkilöitä, joilla on sanottavaa Kanadan suurlähetystöstä. Aihe muovaantui ja lukittui kuitenkin vasta, kun omaishoitovideo oli jo suunniteltu. Oli helpompi lähteä purkamaan materiaalia, kun kaikki käytännön toteutukseen liittyvät asiat oli jo lyöty lukkoon ja oli mahdollista pohtia yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia molemmissa videoprojekteissa.

Videoteknologia on lähtöisin 1870-luvulta, jolloin Eadweard Muybridge kuvasi sarjalla otettuna useita kuvia samasta liikkeestä. Muutamia vuosia myöhemmin, vuonna 1882 julkaistiin ensimmäinen siirrettävä liikkuvaa kuvaa kuvaava kamera, joka perustui kiväärin rakenteeseen. Vuonna 1895 ranskalainen Louis Lumiere loi paremman kameran, jota pystyi käyttämään myös projektorina. Äänellinen video kuitenkin saatiin käyttöön vasta vuonna 1923, kun Thomas Edison patentoi ”*puhuvat kuvat*”. Kuluttajakäyttöön yleistyneet televisiot tulivat vähitellen vuoden 1936 jälkeen, jolloin näytettiin ensimmäinen televisiolähetys. Vuodesta 1994 eteenpäin alkoivat yleistyä internetin kautta katsottavat videot, mutta vasta vuonna 2005 YouTuben perustamisen jälkeen (suurin internetvideon palveluntarjoaja tällä hetkellä) alkoi videoiden katselu kuluttajien puolelta yleistyä. YouTube on palvelu, joka on edelleen käytössä ja varmasti suosionsa ansiosta myös molempien insinöörityön asiakkaiden pääasiallinen jakelukanava videoille. (1; 2.)

Videoiden käyttö on alun perin ollut lähinnä viihteellistä, mutta nykyään on paljon opetusvideoita ja yritysten esittely- ja mainosvideoita. Ihmiset hankkivat tietoa videoiden avulla, sillä niistä saatu informaatio on usein helpommin käsiteltävissä ja vaatii vähemmän keskittymistä kuin tekstin lukeminen ja sisäistäminen. Videon katselun kautta opiskelua voikin verrata siihen, että osallistuisi passiivisesti keskusteluun. Videoiden katselu mobiililaitteilla on lisääntynyt ja 90 % kuluttajista katsoo videoita nimenomaan mobiililaitteella. Tästä syystä lähestyn videoiden tekemistä siten, että oletettavasti iso osa videon katselijoista katsoo videon mobiililaitteella. (3; 4.)

Nykyään video on todella yleinen tapa kertoa asioita. Ihmiset lähettävät ja katsovat videoita lähes päivittäin. Videoita voi kuvata nykyään ihan tavallisella älypuhelimella, mutta parempaa kuvaa haluttaessa pyritään kuitenkin käyttämään oikeita ammattikäyttöön tarkoitettuja videokameroita, joissa on enemmän asetuksia ja mahdollisuuksia saada laadukkaampaa kuvaa. Videota kuvaavia kameroita on erilaisia, aina taskussa helposti mukana kulkevista pokkarikameroista ja 360 asteisistä kameroista 4k-kuvaa kuvaaviin videokameroihin. Vaikka 360-videot ovat yleistymässä, silti tavallista suorakaidekuvaa kannattaa kuvata, sillä tavallinen video on edelleen helpommin lähestyttävissä kuin 360-video. Videoiden monipuolisuus ja monikäyttöisyys lisääntyy ja myös vanhat alat ja yritykset ovat alkaneet ymmärtä videon käyttöä viestinnässään.

Näkökulma ja tarkoitus

Työn tarkoituksena on luoda kahdelle erilliselle asiakkaalle laadukkaat videot, joita he voivat käyttää omissa markkinointitarkoituksissaan. Työn näkökulmana on vertailla näiden kahden eri videon tuotantoprosessien eroavaisuuksia, prosessin eri vaiheita ja sitä, päästiinkö tavoitteeseen. Videoiden lähtökohdat ovat erilaiset, ja ne toteutetaan asiakkailla samalla, kun ne toimivat materiaalina tätä insinöörityötä varten. Tavoitteena on selvittää merkittävimmät erot kuvattaessa studiossa ja kuvattaessa muualla kuin studiossa. Projektin tarkoituksena on myös selvittää erilaiset resurssit yhden hengen kuvausta varten ja mitä merkittäviä eroja on studiossa kuvattaessa verrattuna kentällä kuvaamiseen. Tietenkin kaiken tämän ohella työn tehtävänä on toteuttaa hyvät käyttökelpoiset henkilövideot molemmille asiakkaille heille sopiviin käyttötarkoituksiin.

Kumpikin asiakas halusi teettää videon, jonka avulla annetaan informaatiota halutulle kohderyhmälle. Liis Hainlan artikkelissa (3) mainitaan, että on tutkittu tuotevideon katsomisen johtavan siihen, että jopa 74 % katsojista osti jälkepäin tuotteen. Vaikka tässä työssä ei ole kyseessä tuote, jota myydään, vaan lähinnä palvelun esittely ja

mahdollisuus henkilölle, toimivuus on toivon mukaan samaa luokkaa. Tavoitteena on löytää kohderyhmä, joka tarvitsee informaatiota tietyistä asiasta, ja kertoa kaikki perusasiat lyhyen ja ytimekkään videon avulla. Hainla myös kertoo artikkelissaan, kuinka videon avulla on helppo luoda uskottavaa kuvaa yrityksestä ja ihmiset uskovat helpommin yrityksiin, jotka käyttävät markkinoinnissaan videota verrattuna muihin markkinointitapoihin. Tämä uskottavuuden rakentaminen onkin tärkeä asia molemmille työhön liittyville asiakkaille, sillä molempien tavoitteena on pysyä uskottavana ja saada kerrottua uusia asioita asiakkailleen.

Kanadan suurlähetystön tavoitteena on antaa videolla informaatiota pääosin yrittäjille Suomessa ja Kanadassa. Videosta tulee tulla ilmi, kuinka aikaisemmin henkilöt ja yritykset ovat hyötäneet suurlähetystön toiminnasta. Videon esittämistyyppi on oltava asiallinen, videolaadun erinomainen ja erityisesti äänenlaatuun on kiinnitettävä huomiota. Videon pääkohderyhmä ovat yritykset, jotka suunnittelevat laajentamista joko Kanadasta Suomeen tai toisinpäin.

Pääkaupunkiseudun Omaiset ja Läheiset Ry:lle toteutettavan videon tavoitteena on esitellä omaishoitajien toimintaa yleisesti arabian kielellä. Sen tarkoituksena on saada asiasta kiinnostuneet tutustumaan syvemmin asiaan tai ymmärtämään, että he voivat saada apua nykyiseen tilanteeseensa. Videosta oli etukäteen olemassa venäjänkielinen versio, jonka pohjalta kaikki videon määrittelyt tehtiin. Myös omaishoitajille suunnatussa videossa äänen laatu oli erittäin tärkeässä roolissa, sillä katsojien oletetaan olevan arabinkielisiä ja haluavan kuunnella asian arabiksi siitä huolimatta, että videoon lisätään suomenkieliset tekstitykset.

Videoiden kohderyhmät ja esittämistyyli poikkeavat huomattavasti toisistaan. Suurlähetystön videon tyyli ja kohderyhmä on kaupallinen, ja tavoitteena on auttaa yrityksiä tekemään tuottoa, kun taas omaishoitajien tavoitteena on auttaa ihmisiä ja lisätä tietämystä siitä, että on mahdollista saada esimerkiksi tukia ja hoitoapua halutessaan. Molemmissa videoissa annetaan katsojille paljon tietoa. Sen lisäksi Kanadan suurlähetystö halusi taiteellista syvyyttä videoon siten, että kuvaamiseen käytettiin kahta kameraa.

2 Kuvaukset Kanadan suurlähetystölle

Kanadan suurlähetystölle toteutetussa videossa oli tarkoituksena antaa informaatiota mahdollisille suurlähetystön asiakkaille, jotka haluavat esimerkiksi myydä jotakin Suomesta Kanadaan. Suurlähetystön video on puhtaasti yrityspainotteinen, ja sen on tarkoitus tuoda suurlähetystölle asiakkaita, jotka haluaisivat lähetystöltä apua yhteydenotossa toisen maan yrityksiin. Kuvaukset tehtiin 1.7. eli Kanadan itsenäisyyspäivänä tutkimusalus RV Arandalla, jonka pienessä kotkanpesäksi kutsutussa huoneessa toteutettiin haastatteluvideoiden kuvaamiset. Tila oli ahdas ja valaistukseltaan haastava, sillä haastateltavien takana oli koko seinän kokoinen ikkuna. Kuvauksiin valmistautuminen oli vähäistä, mutta siitä huolimatta viestinnässä sai selkeästi selville, mitä Kanadan suurlähetystö videoltaan halusi, ja osasi määritellä, mikä oma roolini videoprojektissa oli ja miltä asiakas halusi videon näyttävän.

Kanadan suurlähetystön videoon haluttiin kuvata haastateltavaa henkilöä kahdella kameralla, jotta saataisiin lopullista videota varten monipuolista ja mielenkiintoista kuvaa. Sen lisäksi, että videon tarkoituksena on antaa tietoa katsojalle, oli sen tavoitteena olla myös visuaalisesti miellyttävä. Haluttiin, että videon katsoja nauttii videon katsomisesta, vaikkei videon aihe suoranaisesti kiinnostaisikaan häntä.

2.1 Tuotannon vaiheet

Nigel Camp (5) esittää verkkoartikkelissaan Three Stages to Every Project esituotannolla tarkoitettavan kaikkea toimintaa, joka tapahtuu ennen varsinaisia kuvauksia, ja sen roolia pyritäänkin nykyään korostamaan yhä enemmän. Esituotannon tärkeyttä ei voi korostaa liikaa, sillä hyvin tehdyt suunnitelmat helpottavat ja nopeuttavat kaikkia videon tekoon liittyviä vaiheita myöhemmin, kun asiat ovat jo selkeästi mielessä eikä suuria muutoksia enää tule tuotannon myöhemmissä vaiheissa. Kun videotuotannossa on päätetty alkuvaiheessa tarkkaan, mitä tehdään, se helpottaa kaikkia myöhempiä vaiheita ja toimimista ongelmatilanteissa. Ei ole poikkeavaa kuitenkaan, että projekteissa tulee ongelmia, joiden perusteella on muutettava suunnitelmia kesken myöhempien tuotantovaiheiden, mutta tämä on helpompaa, mikäli projektin tavoitteet ja suunnitelma on hyvin tehty ja kirjattu esituotannon aikana. Epäselvyyksien selvittäminen eri osapuolien kanssa on silloin helpompaa. (5.)

Tässä projektissa esituotantoon kuului se, että rajattiin, mitä työmäärääni kuuluu, ketkä ovat yhteyshenkilöni ongelmien tullen ja milloin projektin pääasiallinen toteutus tapahtuu. Suurin osa sopimisesta hoidettiin sähköpostitse, jolloin luonnollisesti kaikki sovitut asiat olivat tallennettuna sähköposteissa, mikäli ongelmia olisi jälkeempäin ilmennyt. Tapasimme myös kerran ennen varsinaista videoiden toteutusta, mutta tämä tapaaminen toteutettiin lähinnä, jotta saatiin projekti käyntiin ja olimme tietoisia, kenen kanssa teemme töitä.

Kuvauspaikan päättäminen ja videon editoinnin tavoitteet kuuluvat yleisesti ottaen myös esituotantoon, mutta tässä projektissa niistä päätti asiakas, eikä minulla ollut sanavaltaa. Lisäksi videon käsikirjoitus on yksi tärkeimmistä esituotannon vaiheista, ja se toteutetaan usein samoihin aikoihin kuin kuvauspaikka ja editointi suunnitellaan. Tämän videon käsikirjoitus perustui Kanadan suurlähetystön aikaisempaan videoon, joka oli toteutettu Kanadan Meksikossa sijaitsevan suurlähetystön toimintaa esittelemään ja kertomaan samankaltaisesti asioista, joista meksikolaiset tai kanadalaiset yritykset voivat hyötyä yhteistyöstä toisen maan yritysten yhteistyökumppanuuden kautta.

Oma osuuteni tässä projektissa oli ainoastaan videon toteuttaminen. Käsikirjoitusta tai muuta suunnitelmaa, lukuun ottamatta kysymyksiä, jotka oli tarkoitus kysyä haastateltavilta henkilöiltä, ei annettu minulle. Nigel Camp myös määrittelee, että tuotannoksi kutsutaan sitä aikaa, joka alkaa kuvauksien alkaessa ja päättyy kuvausten päättyessä (5). Tärkeintä omalta kannaltani oli pitää aikataulusta kiinni, suunnitella ja toteuttaa tarvittavan laitteiston valmistelu ja paikalle tuominen, kuvata itsenäisesti ja kommunikoida Kanadan yhteyshenkilön kanssa, jotta olisin mahdollisimman tietoinen kuvauspäivän aikataulusta. Kuvauspäivälle ei kuitenkaan saatu aikataulua lukuun ottamatta aikoja, jolloin paikalla on oltava ja koska viimeistään kuvauspäivä loppuu. Tämä johtui siitä, kuvaukset loppujen lopuksi toteutettiin siten, että kuvattiin aina, kun haastattelija sai haastateltavan mukaan ja oli sopivasti aikaa ennen seuraavaa ohjelmanumeroa, jossa haastattelijan tai haastateltavien tarvitsisi olla. Tutkimusaluksella oli ohjelmaa Kanadan suurlähetystön vieraille päivän aikana, eikä ohjelman aikana ollut mahdollista kuvata.

Kanadan suurlähetystön videon kohderyhmä on selkeästi erikokoiset kasvavat yritykset, jotka pyrkivät laajentamaan toimintaansa toiseen maahan ja kaipaavat tietoa muiden kokemuksista ja siitä, miten Kanadan suurlähetystö pystyy auttamaan yrityssuhteiden luomisessa. Oli selkeää jo projektin alusta lähtien, että video julkaistaisiin pääasiassa videopalvelu YouTubessa. Lisäksi projektin alussa oli puhetta, että video saatettaisiin jakaa YouTubesta Facebookiin ilman, että sinne kuitenkaan videota ladattaisiin erikseen.

Tämä selkeyttää ja helpottaa katsojamäärien tarkkailua, sillä niitä voidaan tarkastella suoraan YouTube'n tilastoista. Tämän lisäksi videota on tarkoitus näyttää tapahtumissa esimerkiksi taustalla, kun esiteltäisiin lähetystön toimintaa mahdollisille yhteistyökumppaneille. Tämänkaltaisen videon esittely olisi helpointa avata suoraan YouTube'n kautta.

Myöhemmin videon jakelukanavaan tuli muutoksena se, ettei videota julkaista ollenkaan julkisesti, vaan video olisi YouTube'ssa salattuna ja videon pystyy katsomaan ainoastaan linkin saaneet. Videota on kuitenkin tarkoitus näyttää taustalla esimerkiksi joissakin tapahtumissa. Koska videon jakopalvelu on sama (YouTube) kuin alun perin, videolta vaaditut resoluutiot ja muut etukäteissuunnitelmat eivät muuttuneet, sillä videon vaatimukset ovat edelleen samat. Ainoa ero on, ettei videolla ole niin paljoa katsojia kuin silloin, jos video olisi jaettu julkisena, mutta tämä ei muuta videon teknisiä vaatimuksia.

Nigel Campin mukaan (5) tuotantoon kuuluu myös jälkituotanto, joka tarkoittaa videon editointia ja julkaisua. Tässä projektissa oma osuuteni painottui ainoastaan kuvaamiseen, ja jäin projektin ulkopuoliseksi sen jälkeen, kun olin toimittanut videomateriaalit Kanadan suurlähetystölle. Tämän jälkeen näin vielä muutaman leikatun version lopullisesta videosta, mutta koska videon editointi ja jakaminen eivät kuuluneet omalle vastuulleni, videon toteutusta ei juuri voinut eikä tarvinnut miettiä, kun oma osuuteni oli hoidettu.

2.2 Laitteisto

Videotuotannossa on tärkeää osata valita tilanteeseen sopivat laitteet, jotta saadaan optimoitua kuvan ja äänen laatu riittäväksi tavoitteisiin nähden. Ei kannata esimerkiksi kuvata 4k (3840 x 2160 pikseliä) resoluutioista videota, mikäli videoita lähinnä katsotaan vain mobiililaitteilla, jotka eivät pysty toistamaan sitä parhaalla mahdollisella tavalla. Tässä projektissa kuitenkin oman haasteensa toi se, että tein kaiken yksin, joten välineistön valinnassa oli otettava huomioon, miten laitteiston siirtäminen ja pystyttäminen onnistuu yhdeltä henkilöltä järkevässä ajassa, kuitenkin niin, ettei videon laatu kärsi.

Ennen kuvauksiin lähtemistä tein kalustolistan niistä tarvikkeista, jotka tarvitsen tai joita on hyvä olla kaiken varalta mukana kuvauspäivänä. Tarvikelistan teossa oli huomioitava, että informaatio paikasta oli etukäteen melko huonoa, joten en voinut esimerkiksi olla varma, onko verkkovirtaa saatavilla laitteistoa varten vai tarvitaanko akkuja mukana kameroita varten, vaan lopullisen tiedon sain muutamaa päivää ennen kuvauksia, kun olin jo valmistellut listassa olevat tarvikkeet. Ilmeisesti varsinainen kuvaushuone varmistui

vasta kuvauspäivänä, joten tietoa ei ollut mahdollista saada aikaisemmin. Tästä syystä varustauduin ehkä ylimitoitetulla tavaramäärällä, mutta jos olisi käynyt niin, että jokin tärkeä tavara puuttuisikin, sitä ei olisi ollut mahdollista käydä hakemassa kesken kuvausten, sillä alus oli irti satamasta kuvausten aikana.

Kuvaustarvikelista:

- Panasonic HPX-17 x2 (kamerat)
- laturit kameroihin
- akut kameroihin
- muistikortit 64 Gt
- valkoinen A4 -paperi
- haulikkomikrofoni jalkoineen
- XLR-johto
- langattomat mikrofonit + transmitterit (=vastaanottimet ja lähettimet)
- laitteita varten paljon lisävirtaa (paristot)
- led-paneelisetti (valot, jalat, akut)
- heijastinlevy
- kuulokkeet
- ilmastointiteippi
- jatkojohto.

Sain erikseen asiakkaalta pyynnön, että videota kuvattaisiin kahdella kameralla, jotta lopullinen video olisi mielenkiintoisempaa katsottavaa, joten otin kuvauksiin mukaan kaksi kameraa. Tietenkin tarvikkeiden siirtely olisi ollut helpompaa ja nopeampaa yhdellä kameralla. George Thomas (6) kertoo artikkelissaan *How to Set Up Video Interviews: 1 and 2 Camera Setups*, että kahden kameran käyttöä kannattaa välttää, mikäli editoijan haluaa pitää lyhyenä. Tässä tapauksessa kuitenkin asiakas kertoi haluavansa erityisesti kahden kameran videota ja ymmärsin, että asiasta oli keskusteltu myös editoijan kanssa. Kuitenkin Thomasin artikkelissa kahta kameraa suositellaan käytettävän, mikäli halutaan tehdä video, jossa keskustelun aihe on erittäin inspiroiva tai mikäli kuvataan tärkeitä henkilöitä, joista halutaan myös lähikuvia videon elävöittämiseksi. (6).

Koska tila, jossa kuvattiin, ei ollut varma, ennen kuin vasta juuri ennen kuvaamista, otin kameroita varten mukaan niin laturit kuin akutkin, sillä jos olisi ollut puutetta verkkovirrasta, olisi kuvaaminen ollut mahdotonta ilman akkuja. Kuvauksissa oli käytössä 64 Gt:n kokoiset muistikortit molemmille kameroille, sillä laskin sen määrän olevan riittävän suuri, jotta jäisi tilaa, mikäli haluttaisiin enemmän videota, kuin alun perin oli ilmoitettu. Tämän lisäksi mukaan oli pieni kannettava tietokone ja kortinlukija, jotta kortit olisi ollut mahdollista tyhjentää kesken kuvausten. Jälkeenpäin huomasin, etten ollut huomannut ottaa kuin yhden USB-johdon kortinlukijaa varten, joten en olisi edes voinut käyttää kortinlukijaa, sillä lukija olisi vaatinut yhden USB-johdon siirtämiseen ja yhden sähkövirtaa varten. Ideana kortinlukija oli hyvä varasuunnitelma, sillä ennen kuvauksia oli ollut alustavasti puhetta, että kuvaisin myös laivan kannella jonkinlaista täytekuva, mutta tätä ei toteutettu huonon sään vuoksi.

Mukaan oli valkoinen A4-paperiarkki, sillä valkotasapainon säätäminen on tärkeää erityisesti usealla kameralla kuvattaessa. Valkotasapainon asettamatta jättäminen voi aiheuttaa sen, että kameroista saatavat videokuvat eivät olisikaan käyttökelpoisia joko ollenkaan tai keskenään. Äänien pääasiallista tallentamista varten oli langattomat mikrofonit, mutta mukana oli myös haulikkomikrofoni siltä varalta mukana, että olisi haluttu käyttää jälkeenpäin tilaääntä tai että langattomien mikrofonien akut olisivat päässeet loppumaan, sillä langattomat solmiomikrofonit käyttävät huomattavan paljon virtaa ollessaan päällä pitkän aikaa. XLR-johto oli haulikkomikrofonin kiinnitystä varten, sillä mikrofonia ei saa kytkettyä muilla johdoilla kameroihin. Koin tarpeelliseksi merkitä johdon erillisenä kuvaustarvikelistaan, sillä haulikkomikrofoneja ei säilytetä yleensä johtojensa kanssa, toisin kuin langattomia mikrofoneja, jotka säilytetään johtojen ja lähettimiensä kanssa yleensä. Ladattavia paristoja otin mukaan ainakin kymmenen. Kuvausten aikana kuitenkin huomasin, etteivät ne kaikki olleet täyteen ladattuja, vaikka olivatkin olleet täysien säilytyspaikassa. Paristot kuitenkin riittivät kuvauksissa, eikä virran riittävyyden kanssa tullut ongelmia.

Mukaan otettavia led-paneeleita säilytetään aina omassa salkussaan siten, että niissä tulee automaattisesti mukaan kaikki tarvittava (jalat, akut, laturit). led-paneelit ovat käteviä vaihtelevissa kuvausympäristöissä, sillä niistä pystyy muuttamaan valon voimakkuutta ja värisävyä. Lisäksi ne toimivat tehokkailla akuilla, ja niiden pystyttäminen on helppoa ja nopeaa. Otin myös mukaan yhden heijastinlevyn, jota käytetään valojen tavoin tuomaan valoa haluttuun kohteeseen, mutta se ei itsessään tuota ollenkaan valoa vaan heijastaa jo valmiiksi tilassa olevaa valoa haluttuun kohteeseen. Heijastinlevyä ei kuitenkaan käytetty kuvausten aikana.

Kuvauksissa oli mukana kuulokkeet, sillä niiden avulla pystyin tarkkailemaan ja kuuntelemaan sisään tulevaa ääntä kameroiden kautta. Kuulokkeita pystyin siirtämään kesken kuvauksienkin kamerasta toiseen, sillä ne käyttivät helposti irrotettavaa ja uudelleen kiinnitettävää 3,5 mm:n liitintä. Ilmastointiteippi ja jatkojohto ovat itselläni yleensä varavaruksia mille tahansa kuvauskeikalle lähtiessä, mutta tässäkin tapauksessa jatkojohdolekin oli käyttöä, sillä huone oli melko täynnä ja joutui miettimään mihin sähköjohdot on sijoitettava niin, ei kukaan kompastu. Ilmastointiteippiä taas voi käyttää johtojen kiinnittämiseen eri paikkoihin, tai jos jotakin menee rikki kuvausten aikana, on hyvä, että on mukana teippi kiinnittämistä varten. Tässä tapauksessa laitoin teipillä ylimääräiset johdot roikkumaan kameroiden jaloista, jotteivät johdot roiku tiellä.

2.3 Ääni

Ääni on tärkeä osa videota, ja teoksessa *Digital Video Basics* (7, s. 42) kerrotaan, että videoiden katselukokemuksesta 70 % on ääntä. Siitä huolimatta ihmiset helposti panostavat enemmän kuvan- kuin äänenlaatuun. Haastatteluvideossa ääni on erittäin tärkeässä roolissa ja voisi sanoa, että haastatteluvideoissa ääni on vieläkin tärkeämpi kuin tavallisessa videossa. Informaatio, joka videon kautta välitetään, tulee äänen kautta, ja päätin siis panostaa siihen, että ääni on laadukasta ja puheesta saa selvää. Videokuvausta varten mukana olevissa kameroissa oli molemmissa sisäinen mikrofoni, jonka käyttö kuitenkin on melko turhaa, sillä niiden ominaisuudet ovat olemattomat verrattuna edes pieneen mukaan otettavaan mikrofoniiin. (7, s. 42.)

Informaatio joka asiakkaalta tuli, oli hieman epäselkeää, joten varauduin kahdella solmiomikrofonilla (lavalier microphone), jotta saataisiin otettua niin haastattelijan kuin myös haastateltavan äänit talteen. Solmiomikrofonit ovat pieniä ja suuntakuvioiltaan pallokuvioisia mikrofoneja, jotka voidaan kiinnittää vaatetukseen nimensä mukaisesti. Pallokuvio tarkoittaa sitä, että mikrofoni ottaa ääntä kaikista suunnista. Solmiomikrofonin yksi tärkeimmistä ominaisuuksista on sen pieni koko, jolloin se on helppo kiinnittää puhujan vaatteisiin myös siten, että sitä ei näy. Kuitenkaan haastattelutilanteessa ei ollut tarvetta piilottaa mikrofoneja, joten ne ovat näkyvillä näissä videoissa. (8, s. 23.)

Solmiomikrofonien lisäksi päätin toimia varman päälle, ja otin mukaan myös yhden haukkomikrofonin siltä varalta, että solmiomikrofoneista sattuisi loppumaan virta. Tämä osoittautui hyväksi ideaksi, sillä jos olisi tarvinnut käyttää molempia solmiomikrofoneja koko kuvausten ajan, olisi niistä varmasti loppunut virta ja tällöin jäljelle olisi jäänyt edes

haulikkomikrofonista peräisin oleva ääniraita, jota voisi kuitenkin käyttää, sillä kameroiden sisäiset mikrofonit eivät ole yleensä käyttökelpoisia. Kuvauksia aloittaessa päätimme kuitenkin yhdessä haastattelijan kanssa, että haastattelijaa ei näy eikä myöskään kuulu oleellisesti. Päätettiin, että kuvataan ja äänitetään solmiomikrofonilla ainoastaan haastateltavien vastaukset, joten emme ”mikittäneet” haastattelijaa ollenkaan, vaan käytimme vain yhtä solmiomikrofonia haastateltavalla.

Haulikkomikrofonit ovat kapeasuuntaisia mikrofoneja, joten niitä käytetään paljon, kun halutaan saada tallennettua jokin yksittäinen ääni. Ne eivät juuri poimi muista suunnista tulevia ääniä, ja niitä käytetään yleensä, kun halutaan tallentaa ääntä silloin, kun ei päästä aivan kohteen viereen. Haulikkomikrofoni oli malliltaan Røde NTG-2, joten sen suuntakuviot on hertta. Tämä kuvio tarkoittaa sitä, että mikrofoni kerää lähinnä sen edessä olevan äänen, mutta myös pieneltä alueelta molemmilta puolilta takasivuiltaan. Kuvio on tällöin hertan muotoinen ylhäältäpäin katsottaessa. Haulikkomikrofonia käytettäessä se suunnataan osoittamaan haluttua äänen lähdettä. Tässä tapauksessa asetin haulikkomikrofonin siten, että sain tallennettua myös haastattelijan äänen, vaikka suuntasinkin mikrofonin suoraan kohti haastateltavaa, jonka ääni kuitenkin oli pääasia näissä kuvauksissa. Haastattelijan ääni saatiin tallennettua mikrofonin suuntakuviosta. (8, s. 23; 7, s. 50.)

Haulikkomikrofonilla sain myös haastattelijan äänen talteen, siltä varalta, että jossain myöhemmässä vaiheessa olisi tullut ilmi, että olisi tarpeellista tietää, mitä haastattelija on sanonut. Muutamissa haastatteluissa saatiin aikaiseksi kevyttä keskustelua haastattelijan ja haastateltavan kesken alkuperäisten kysymysten lisäksi, vaikka tätä keskustelua ei käytettykään lopullisessa videossa. Sitä kuitenkin olisi ollut mahdollista käyttää jälkepäin.

Haulikkomikrofonit ovat hyödyllisiä käyttää silloin, kun tarkoituksena on saada mukaan myös tilääntä ja mikrofoni ei juuri tallenna kuin yhdestä suunnasta ääntä, jos se on suunnattu oikein. Tila-äänen saaminen voi olla haluttua, mutta useimmiten tilääntä ei tarvita tällaisissa viralliseen käyttöön tarkoitetuissa videoissa. Tilaääni kuitenkin voi olla tärkeä esimerkiksi fiktiota kuvattaessa tunnelman luomisessa. Haulikkomikrofonit ovat huomattavan tehokkaita verrattuna solmiomikrofoneihin ja nappaavat herkästi turhaakin ääntä, mikäli ylimääräinen ääni on haulikkomikrofonin suuntauksen alueella. Vaikka molemmat käytössä olleet mikrofonit selkeästi keräsivät huminaa kuvaustilasta (tämä johtui siitä, että alus liikkui), haulikkomikrofonin humina oli selkeästi voimakkaampaa sen tehokkuuden vuoksi.

Niin haulikkomikrofonissa kuin myös käytetyssä solmiomikrofonissa oli tuulisuojat kiinnitettyinä, vaikka kuvaukset tehtiinkin sisätiloissa eikä häiritsevää tuulta sisätiloissa ollut. Solmiomikrofonissa on hyvä olla tuulisuoja aina, sillä mikäli haastateltava puhuu mikrofonisiin siten, että se on todella lähellä hänen suutaan, voi puhuminen ja hengittäminen aiheuttaa ilmavirtaa, joka kuuluisi voimakkaasti ilman tuulisuojan käyttöä. Haulikkomikrofonissa tuulisuojan käyttö ei varsinaisesti tuonut mitään lisähyötyä, mutta tuulisuoja ei myöskään haitannut mitään kuvauksissa.

2.4 Valaisu

Koska en päässyt tutustumaan alukseen etukäteen, oli haastavaa valmistautua myös valaistuksen osalta. Pakkasin mukaan yhden parin led-valoja joiden valon määrää ja värilämpötilaa pystyy muuttamaan helpolla liikusäädöllä. Lisäksi otin mukaan reflektorin, jossa on mukana useampi erivärinen kiiltoapuoli. Reflektoria en tarvinnut ollenkaan, mutta molemmat led-valopaneelit olivat käytössä koko kuvauksien ajan. Digital Video Basics -teoksessa kuvaillaan, että valaistuksen ollessa laadukasta pystyy kameran kaikkia ominaisuuksia käyttämään paremmin, videosta tulee parempaa ja kamera pystyy tallentamaan paremmin kuvattavan liikkeen ja värit videolle. (7, s. 76.)

Huone, jossa kuvattiin, oli ahdas, ja laitteiston asettaminen meni sen mukaan, miten huoneeseen mahtui. Haastateltava, jota kuvattiin kahdella eri kameralla, asetettiin siten, että hän oli selkä ikkunaan päin, joten tästä aiheutui voimakas vastavalo ja ilman led-paneeleita kuva olisi luultavasti ollut käyttökelvotonta, mutta koska mukana oli kaksi valoa, saatiin valaistua tila siten, että kuvaa voitaisiin väittää jopa valaistutuksi kolmipistetekniikalla. Kolmantena valona toimi ikkuna. Vaikka laiva olikin lähes koko tapahtuman ajan paikallaan, lisähaasteen toi se, että ulkona oli epävakainen sää. Välillä oli synkeämpää ja välillä valoa ulkoa tuli hieman enemmän, joten valaistuksen värilämpötilaan ja valojen voimakkuuteen joutui kiinnittämään huomiota säännöllisesti, ja tarkistinkin niiden sopivuuden aina ennen uuden haastattelun kuvaamisen aloittamista.

Kyle Cassidyn (9) mukaan kolmipistevalaistuksen tarkoituksena on luoda kuvattavaan henkilöön varjoja valojen avulla, jotta saadaan henkilön piirteet näkyviin käyttämällä kolmea valoa. Tärkein näistä valoista on Keylight, eli päävalo, jonka tarkoitus on valaista henkilön kasvojen pääpiirteet. Valo ei tule koskaan suoraan, vaan se on sijoitettava viistosti osoittamaan kohdetta (n. 30-45 asteen kulmaan toiselle puolelle kameran kuvauspistettä). Päävalo on aina kirkkain valo kolmipistevalaisussa, ja osittain siitä syystä se ei

voi osoittaa suoraan kuvattavan silmiin, sillä silloin se aiheuttaisi kokenemmallakin puhujalla silmien siristelyä ja muita kasvojen ilmeiden vääristymiä. Päävalo on lähes aina kuvattaessa korkeammalla kuin kuvattava henkilö, jotta varjot, jotka valosta välttämättä muodostuvat, ovat mahdollisimman luonnolliset. Cassidy kuvailee, että päävalo kannattaa sijoittaa siten, kuin se olisi ainoa käytössä oleva valo, jotta sille löydetään paras paikka. (9.)

Seuraavaksi tärkein valo on Fill-light eli täyte- tai tasoitusvalo, jonka tarkoituksena on tasoittaa henkilön kasvoilla olevan valon määrä, niin että tasoitusvalo tasoittaa henkilöön tulevat päävalon aiheuttamat jyrkät varjot. Valo sijoitetaan vastakkaiselle puolelle kameraa, ja sen valoteho ei ole läheskään niin kirkas kuin päävalon. Valon sijoituspaikka on usein kauempana kuin päävalon, ja toisinaan se on mahdollisesti pidemmällä sivulla kuvauskohteesta kuin päävalo, jolloin valon sijainti olisi suoraan päävalon vastakkaisella puolella. (9.) Tätä ohjetta oli kuitenkin sovellettava kuvauksissani, sillä pienessä kuvaustilassa ei ollut mahdollisuutta sijoittaa tätä valoa yhtään kauemmaksi, vaan oli tyydyttävä säätämään tehokkuutta sillä valon kirkkaudella, joka näistä led-paneeleista löytyi.

Cassidyn artikkelissa sanotaan, että tasoitusvalo sijoitetaan usein tilanteen mukaan, riippuen siitä, minkälaista kuvaa halutaan saada aikaiseksi. Jotkut kuvaajat saattavat korvata tasoitusvalon käyttämällä sen tilalla heijastinlevyä, jolloin heijastinlevy käyttää hyväkseen samaa valoa kuin päävalo ja heijastaa sen vain takaisin himmeämpänä. Tässä tekniikassa hyvä puoli olisi se, että se vähentäisi tarvittavan materiaalin painoa ja täten se olisi huomattavasti helpompi siirrellä kuvauspaikasta toiseen kuin usean valon setti. (9.)

Backlight eli selkä- tai takavallo on valoista vähiten tärkeä, eikä se toimi käytännössä ollenkaan yksin käytettäessä. Kaksipistevalaisutekniikkaa käytettäessä kokoonpano on muuten samanlainen kuin kolmipistevalaisussa, mutta takavallo jätetään pois yleensä videon resursseihin liittyvistä syistä. Takavalon poisjättäminen voi myös johtua siitä, ettei sille löydy tarvetta, mikäli tausta on videossa merkityksellinen, eikä haluta korostaa henkilöä irti siitä. Takavallo tulee useimmiten henkilön takaviistosta melko korkealta (vähintään sama korkeus kuin päävalossa) ja valaisee henkilön hartiat ja hiukset ja irrottaa tällä tavoin kuvattavan takana olevasta seinästänsä tai muusta taustasta ja tuo videoon kolmiulotteisuuden tuntua. Takavallo luo kuvattavan henkilön ympärille reunat, jolloin henkilö nähdään selkeästi irti taustasta. (9.) Näissä kuvauksissa takavalon tilalla oli ikkuna, josta tuli sisään päivänvaloa. Tämän vuoksi oli oltavana tarkkana kahden muun valon

värisävyjen kanssa, jottei päässyt käymään niin, että päävalo olisi lämmin värisävyltään verrattuna ulkoa tulevaan kylmään valoon.

Kanadan suurlähetystön kuvauksissa minulla oli pää- ja tasoitusvalo, jotka sijoitin ohjeenmukaisesti kolmi- ja kaksipistevalaisussa käytettyihin paikkoihin, vaikka kameravarustus ei ollutkaan aivan niin perinteinen kuin yleisesti ottaen kolmipistevalaistusta toteuttaessa. Useimmiten kolmipistevalaisussa on käytössä vain yksi videokamera, mutta kun kamerat asetellaan oikein, ei kahden kameran käyttö tuota ongelmia. Lisäksi taka-valona toimi haastateltavan takaa tuleva valo, joka oli peräisin koko seinän kokoisesta ikkunasta ja valaisi haastateltavan takaosan ja hiukset kokonaan.

Ikkunasta tuleva valo sattui onneksi tulemaan ylhäältäpäin, ja se oli melko tasainen päivän mittaan, sillä sää oli pilvinen. Mikäli aurinko olisi paistanut päivän aikana, se olisi voinut aiheuttaa liian kirkkaat valot ja täten erittäin rajut varjot. Välttämättä led-paneelit eivät olisi silloin riittäneet valaisemaan haastateltavaa henkilöä. Tämä olisi voinut aiheuttaa sen, ettei henkilön takana näkyvä ikkuna olisi palanut kokonaan puhki ja videon laatu olisi kärsinyt siitä. Auringonvalo olisi voinut johtaa siihen, että olisi ollut välttämätöntä asettaa koko kuvauskalusto vastakkaisella tavalla tai järjestää jokin verho ikkunan eteen. Onneksi kuitenkin siltä vältyttiin ja saatiin laadukasta kuvaa, kuten asiakas toivoi, kun oli juuri tällaiselle kuvaamiselle sopiva kuvaussää.

2.5 Kuvaukset

Kuvaukset toteutuivat yhden päivän aikana RV Aranda -tutkimusalueella, jonka kyydissä oli mukana paljon ihmisiä, joita Kanadan suurlähetystö oli kutsunut. Suurlähetystö ei ollut etukäteen sopinut, ketkä vieraista tulisivat kuvattavaksi videoon, vaan videon haastattelija kävi juttelemassa vieraiden kanssa ja sopi, josko aina joku heistä voisi tulla käymään haastateltavana videota varten. Ainoastaan ensimmäisessä odotteluhetkessä vaadin saada enemmän aikaa, jotta saan pystytettyä ja testattua laitteiston, mutta kun kaikki oli jo valmiuksissa, niin oli helppoa tehdä pieniä muutoksia tarpeen tullen lennosta henkilöiden vaihtuessa. Lisäksi valoja oli säädettävä vasta kun ensimmäinen henkilö oli saapunut paikalle, jotta pystyi tarkistamaan miltä kasvot näyttävät videolla.

Digital Video Basics -teoksessa kuvaillaan valkotasapainon tärkeyttä sanomalla, että kuvaajan on tasapainotettava valkotasapaino jopa uskonnollisen säännöllisesti (7, s. 22). On tärkeää käyttää samanlaisia kameroita kuvattaessa useammalla kuin yhdellä

kameralla samaa kohtausta, sillä vaikka asetukset olisivat täysin samanlaiset erimerkkisillä kameralla, kuva saattaisi näyttää aivan erilaiselta, sillä kameroiden kennot, linssit ja muut ominaisuudet vaikuttavat kamerasta tulevaan videoon. Tässä videossa siitä huolimatta, että kamerat olivat samanmerkkiset, asetukset hieman poikkeavat toisistaan. Mikäli asetukset olisi asetettu samanlaisiksi, joko toinen video olisi ollut tummempi kuin haluttiin tai toinen olisi palanut puhki, kun toiseen kameroista pääsi enemmän valoa kuin toiseen.

Kuudesta eri henkilöstä saatiin otettua videota kahdella eri kameralla. Ensimmäisen henkilöstä otetun videon laatu ei ollut läheskään niin hyvä kuin muiden, koska aluksi en huomannut asetuksien jääneen puutteellisiksi kuvauksia varten. Ensimmäisen henkilön kuvauksen jälkeen oli tehtävä valkotasapainon säätäminen uudelleen, sillä kuva oli huomattavan keltainen toisessa kameroista. Myös toisesta henkilöstä otetussa videossa kuva oli kellertävä, mutta sen jälkeen huomasin myös muuttaa valaistuksen lämpötilan lisäksi kuvan gainia, jolla viitataan videoon tallentuvan valon määrään. Videouniversityn (10) artikkelissa kerrotaan gainin olevan se attribuutti, joka vaikuttaa, kuinka paljon kamera nostaa digitaalisesti valaistusta siten, että kuva näyttää valoisammalta, kuin se todellisuudessa on. Gainin nostaminen nostaa tällöin kuvan valoisuutta näennäisesti, mutta sen lisäksi se lisää noisea eli häiriötä kuvaan. Mikäli gainia nostetaan liikaa, se voi aiheuttaa sen, että on mahdollista huomata häiriö videota katsoessa. Yleensä kuitenkin pyritään siihen, että noise määrä on niin pieni, ettei sitä huomaa kuvaa katsoessa. (10.)

Toisen henkilön kuvauksien jälkeen nostin myös valojen tehoa ja laskin tällöin gainia, jotta kuva olisi laadukkaampaa, mutta saataisiin kuitenkin riittävästi valoa, jotta kuva olisi miellyttävän valoisa. Muutin samalla valojen värilämpötilaa kylmemmäksi, koska ulkoa tuleva luonnonvalo oli kylmä verrattuna siihen, mihin olin alun perin valaistukset asettanut. Tämän lisäksi tein uudelleen molemmille kameroille valkotasapainon säädön varmistukseni sen olevan sama molemmissa kameroissa tehdyistä muutoksista huolimatta. Tämä on erittäin tärkeää tehdä silloin, kun on useita kameroita käytössä, sillä muuten kameroiden asetukset pitävät valkoista erisävyisenä, kuin se on todellisuudessa siinä valaistuksessa. Tällöin kameroiden kuvan värit voivat erota suurestikin, ja se taas aiheuttaa sen, että joudutaan tekemään paljon muutoksia jälkieditoinnissa.

Valkotasapainon asettaminen toteutetaan siten, että asetetaan valkoinen paperi (tavallinen A4, ei mielellään kovin ryppyinen tai muutenkaan ei-valkoisia jälkiä) siten, että molemmat kamerat osoittavat siihen samassa valaistuksessa ja käytetään kameran omia valkotasapainoasetuksia siten, että se näyttää mahdollisimman samalta. Useimmissa

kameroissa tähän on automaattinen asetusnappi, jota painetaan, kun osoitetaan valkoista pintaa. Tämän lisäksi monissa on sen lisäksi manuaalinen muutostapa valkotasapainolle, jolloin kameroissa on mahdollisuus säätää kuva näyttämään halutulta. Digital video basics -teoksessa kerrotaan valkotasapainon säädön olevan erittäin tärkeää varsinkin pidemmissä videoissa, joissa editoidaan useampi video yhteen ja pyritään tekemään mahdollisimman yhtenäistä videonkerrontaa. (7, s 22.) Tässä Kanadan suurlähetystölle toteutetussa videossa asiaa helpotti se, että kaikki omalla vastuulla olevat videot hoidettiin samassa tilassa lähes samalla valaistuksella (päivän aikana valotus muuttui hieman ulkoilman vuoksi). Koska oli vain kaksi kameraa, niiden käsittely oli helppoa myös yhden hengen kuvaustiimillä.

Kuten kuvasta 1 havaitaan, oli kuvaustila erittäin haastava. Oma sijaintini kuvauksien ajan oli kameroiden välissä, jotta pystyin tarkkailemaan äänien tasoja mikrofoneista ja sitä, että kameroiden asetukset ovat oikeanlaiset, eikä kuva muutu voimakkaasti videon kuvauksien aikana, vaikka laiva liikkuikin kuvausten aikana ja ulkona oleva valaistus muuttui ulkona olevan sään muutoksien mukaan. Kuvasta voidaan myös havaita ulkoa tulevan valon voimakkuus. Valo oli yllättävän kirkas siitä huolimatta, että päivän aikana ei paistanut aurinko. Mikäli aurinko olisi paistanut koko päivän, eivät huoneen verhot välttämättä olisi riittäneet peittämään ulkoa tulevaa aurinkoa, vaan ikkuna olisi silti saattanut palaa puhki, eli tällöin olisi päässyt liikaa valoa huoneeseen.

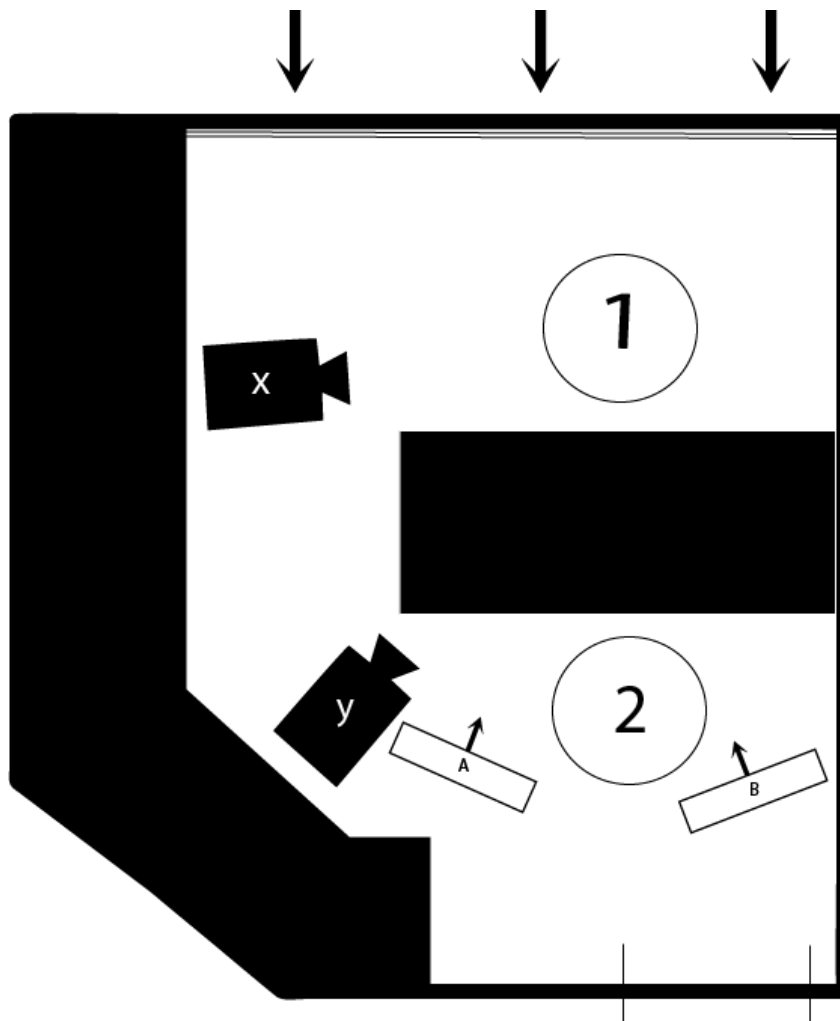

Kuva 1. Kuvaustila videokameroiden sijoittamisen jälkeen. Kuvanottohetkellä ei ollut vielä led-paneeleita sijoitettuna.

Puhki palamisesta puhutaan silloin, kuin videossa jokin alue on täysin valkoinen, koska tulee valoa esimerkiksi ulkoilmasta. Videoiden valaistus onnistui tähän puhki palamisen riskiin nähden hyvin. Vähäinen kuvan puhki palaminen, jota tapahtui muutamissa videopätkissä, olisi varmasti estetty sillä, että olisi käytetty verhoa kuvauskohteen takana olevan ikkunan edessä, mutta asiakkaan pyynnöstä verho oli auki, jotta saataisiin kuvan taustalle merta laivan liikkeessa. Osassa kuvissa sitä kyllä erottuu, mutta itse koen sen tarpeettomaksi ajatellen videon tarkoitusta ja sitä, että videon laatu olisi ollut hieman parempaa, mikäli verho olisi ollut kiinni.

Jos kuvauspäivänä olisi paistanut aurinko, uskon, että joko kuvaukset olisi pitänyt tehdä jossakin toisessa tilassa tai, olisi pitänyt yrittää asettautua kuvaushuoneeseen siten, että kuvattavan henkilön takana ei olisi ollenkaan ikkunaa näkyvissä. Sen lisäksi uskon myös, että ikkunan edessä olisi pitänyt ehdottomasti olla verhot, jotta vältytään rajuilta

ulkoilman valojen aiheuttamilta varjoilta. Kuvasta 2 nähdään, että huoneessa kaluston asettelu haastavaa, muttei kuitenkaan mahdotonta.

Kuva 2. Hahmotelma siitä, miltä kuvaushuoneesta näytti ylhäältäpäin katsottaessa. Pallot 1 ja 2 ovat henkilöitä, x ja y kameroita ja A ja B led-paneelit. Nuolet indikoivat valon suuntaa.

Jo huoneessa liikkuminen oli hankalaa kaluston paikoilleen sijoittamisen jälkeen. Niin kameroiden kuin myös valojen jalat olivat melko leveät, joten piti varoa kompastumista niihin sen lisäksi, että huoneessa kulki paljon johtoja. Huoneessa oli myös muita johtoja kuin ne, joita tarvitsimme kuvauksia varten. Pyrin kuitenkin omat johdot pitämään siten, etteivät ne häiritse muita huoneessa liikkujia, ja keräsin ylimääräiset johdot siisteihin rulliin siten, ettei roikkuvia johtoja ollut huoneessa. Rullat kiinnitin mukanani olleella teipillä kameroiden jalkoihin.

Kuvasta katsottuna haastateltava oli henkilö 1 ja haastattelija oli henkilö 2, joten haastattelija jäi kokonaan kameroiden ulkopuolelle, kun haastateltavasta taas saatiin kahdella

kameralla otettua kuvaa. Kamera y toimi pääkamerana, ja siitä tuleva videokuva oli se, jonka käyttö oli olennaisempaa kuin kameran x. Kamera x toimi täyttökuvana, ja tästä kamerasta tuleva kuva oli huomattavasti tiiviimpää kuin kameran y. Led-paneelit A ja B oli aseteltu siten, että ne olivat niin korkealla, että kun haastattelija 2 istui, hänestä ei langennut häiritseviä varjoja haastateltavaan 1. Paneeli B toimi Key- eli päävalona, kun taas paneeli A oli Fill- eli täyttövalo, joka esti voimakkaiden varjojen muodostumisen haastateltavan kasvoille. Kesken kuvausten vaihdoin kameran y ja paneelin A paikkoja, mutta jälkepäin huomasin, että alkuperäiset sijainnit olivat paremmat, sillä muutoksen tehtyäni oli video huomattavasti enemmän puhki palanut. Kolmantena valona toimi koko seinän kokoinen ikkuna haastateltavan takana. Ulkona oli pilvinen sää, mutta koska kuvaukset suoritettiin kesällä, valoa tuli yllättävän paljon siitä huolimatta.

2.6 Lopputulos

Kanadan suurlähetystön videon jälkieditoinnin hoiti lähetystön oma editoija, joten en koskenut videoon enää sen jälkeen, kun olin toimittanut videomateriaalit asiakkaalle. Vaikka videon lopputulos ei ollutkaan vastuullani, lopullista videota tarkastellessa en voinut olla pohtimatta, mitä itse olisin tehnyt toisin. Lopullisessa videossa on todella paljon täytekuva, jossa kuvataan Suomea ja joidenkin yritysten tiloja. Olisin pyrkinyt leikkaamaan hieman rauhallisemman tunnelman videolle. Lisäksi olisin ehkä pyrkinyt käyttämään enemmän molempien kameroiden videota, sillä selkeästi leikkaaja oli tehnyt siten, että oli valinnut aina toisen kameran yhdelle henkilölle ja kuvattiin yhdestä suunnasta hetken aikaa ennen kuin leikkasi taas täytevideoon.

Lopputuloksesta tulee mieleen, olivatko molemmat kamerat todella tarpeellisia kuvauksissa, kun ottaa huomioon, että olisi voitu vaihdella kameran paikkaa vain jokaisen henkilön jälkeen joko edestäpäin tai sivulta päin. Tällöin olisi saatu kahta eri tavoin rajattua kuvaa, mutta kaluston määrä olisi ollut huomattavasti pienempi, joten tarvikkeiden siirtely olisi ollut nopeampaa ja helpompaa pienellä henkilömäärällä. Myös editoijan työ olisi helpottunut, kun materiaalin määrä olisi ollut pienempi.

Videoita ei ollut juuri editoitu, vaan lähinnä editointi sisälsi leikkaamisen ja äänien synkronoinnin. Itse olisin pyrkinyt muutamissa kuvissa korjaamaan hieman videon väriä, sillä esimerkiksi yksi videoista, jossa on punatakkainen henkilö, on paljon punaisempi kuin muut, sillä takana oleva seinä heijastaa punaista väriä voimakkaasti, ja tämä johtaa siihen, että koko kuva on punertava. Värikorjaus on yksi yleisimmin tehtävistä asioista, ja

sillä pyritään tasapainottamaan kuvausvaiheessa tulleet väri- tai valovirheet. Tämä on tehtävä jokaiselle videopätkälle erikseen, jotta saadaan varmistettua, että lopputulos on oikeanlainen. Mikäli video editoidaan joillakin esiasetuksilla tietyn väriseksi, se voi johtaa siihen, että video näyttää aivan erilaiselta kuin muut samoilla asetuksilla tehdyt, sillä lopputulokseen vaikuttavat videon alkuperäinen valoisuus ja värit. Lisäksi olisin luultavasti itse pyrkinyt rajaamaan puhkipalanutta ikkunaa pois kuvasta.

Vashi Nedomanskyn mukaan värimäärittelystä puhutaan silloin kun on kyseessä ainoastaan taiteen takia tehtävä värien muuttaminen. Värimäärittelyssä voidaan esimerkiksi muuttaa video näyttämään erilaiselta, kuin se on oikeasti näyttänyt. Värimäärittelyssä voidaan tehdä esimerkiksi niin sanotusti uudelleen valaistus kohtaukselle tai ihan vain yksittäiselle kuvalle. Värimäärittelyä ei juuri käytetä dokumentaaristen videoiden luomisessa, vaan sen käyttö lähinnä keskittyy fiktiovideoihin. Kuitenkin värimäärittelyä voi käyttää myös dokumentaarisissa videoissa, jos haluaa tuoda jotakin videolla olevaa voimakkaammin esille. Värikorjaus taas on yksi tavallisimmista editointivaiheista, joita yleensä videoiden muokkaamiseen liittyy. Värikorjaus on hyväksi tehdä kaikille videoille, jotta saadaan videon teema yhtenäistettyä, mikäli kaikki videopätkät eivät ole jo valmiiksi samanvärisiä. (11.) Itse olisin tehnyt mielellään ainakin värikorjausta kuvaamilleni videoklipeille, mutta varmasti olisin myös pyrkinyt yhtenäistämään teemaa värimäärittelyn kautta täytevideoille, jotta tunnelma olisi yhtenäisempi koko videossa.

Oikeastaan ainoa merkittävä muutos, mitä videoihin oli tehty alkuperäisiin videoihin verrattuna, oli se, että videolle oli lisätty neulanreiäksi kutsuttu efekti, jossa videon kulmiin ja reunoille tulee hieman tummennusta, mutta keskiosa videosta pysyy samanlaisena kuin alkuperäinen. Tämäkin pieni muutos saattaisi vähemmän tarkkaavaiselta katsojalta jäädä huomiotta.

Videosta oli etukäteen määriteltynä, että sen tyylin ja pituuden on muistutettava ennestään valmista Meksikossa tehtyä Kanadan suurlähetystön videota. Tämä Suomessa tehty videon lopputulos muistuttaa leikkaustyyliiltään alkuperäistä videota. Kuitenkaan alkuperäisessä, Meksikossa tehdyssä videossa ei ole selkeästi ollut käytössä kuin yksi kamera, joten tässä projektissa, jossa olin itse mukana, oli enemmän materiaalia varmasti läpikäytävänä editoijalla. Tuntuukin, että editoijalla on ollut vaikeus valita, mitä materiaaleja käytetään, sillä lopullisesta videosta tuli melko pitkä. Etukäteen oli määriteltä, että video on alle 5 minuuttia pitkä, mutta lopullinen video kuitenkin on lähes kuusi ja puoli minuuttinen (6 min 28 s).

3 Omaishoidon kuvaukset

Pääkaupunkiseudun Omaiset ja Läheiset Ry:lle toteutettiin video, jonka tarkoituksena on kertoa omaishoitajien toiminnasta selkeästi arabiaksi kaikki tarvittava ja se, kehen voi ottaa yhteyttä tarpeen tullen, jos on kiinnostunut omaishoitajana toimimisesta. Omaishoitajien videon aikataulu oli huomattavasti hankalampaa suunnitella kuin lähetystölle tehdyn videon, sillä haluttiin tavata siten, että paikalla oli kuvattavan henkilön lisäksi myös omaishoitajien vastuhenkilö. Viestintä oli toisinaan hidasta ja puutteellista sopiesamme päivistä. Esimerkiksi olin ymmärtänyt, että eräänä päivänä oli oltava ensimmäinen kuvauspäivä, mutta koska kuvattava ei ollut valmistautunut tähän laittautumalla, vaikka tulikin paikalle, päivä meni käytännössä lähes kokonaan hukkaan.

3.1 Esituotanto ja valmistautuminen

Omaishoitokuvauksia varten tehty esituotanto oli huomattavasti helpompi kuin Kanadan suurlähetystölle tehty, sillä kaikki kuvaaminen tapahtui samassa kuvauspaikassa, jossa laitteet olivat jo valmiiksi. Esituotannossa hankalaa oli saada sovittua kuvauspäivät aikatauluihin sopiviksi ja se mitä video pitää sisällään. Esituotannon aikana suunniteltiin, miten toteutetaan se, ettei prompteria ole järkevää käyttää, ja lopulta varattiin myös studio sopivaksi päiväksi. Prompteri on niin sanotusti videokuvauksissa käytetty kuiskaaja, joka kertoo videon edessä olevalle tekstin, joka hänen on luettava. Syy, miksei tässä projektissa ollut järkevää käyttää prompteria, oli se, että videon kieli oli arabia ja prompterille siirrettäessä teksti saattaisi kääntyä ympäri. Päädyimme käyttämään kuvauksissa kannettavaa tietokonetta, josta kuvattava pystyi lukemaan tekstiä samalla kuin rullasi sitä eteenpäin itse. Kuvauksissa oli mukana itseni lisäksi kuvattava ja asiakkaan puoleinen vastuhenkilö.

Videolle ainoa vaatimus oli, että siinä on henkilö, joka puhuu kameroiden edessä. Mielellään haluaisi kuvaajana ja editoijana tietää enemmänkin ja tarkemmin, mitä videolta halutaan, ja esimerkiksi resoluutio olisi hyvä tietää etukäteen. Resoluution selvitin itse siten, että tutkin, millä resoluutiolla aiemmat videot oli julkaistu, ja pyrin samaan. Tähän kuitenkin olisi voinut pyytää tarkempia tietoja, sillä jälkepäin, kun lähensimme ja rajasimme kuvaa uudella tavalla, se johti siihen, että kuvanlaatu huononi siitä, mikä oli tarkoitus ja itseäni ainakin kuvaajana ja editoijana asia jäi häiritsemään, vaikka se ei varsinaisesti vaikuta videon informaation saamiseen katsojille.

Videon kohderyhmää ovat arabiankieliset 20-60-vuotiaat henkilöt, jotka pitävät huolta vanhemmistaan tai muista läheisistä. Suurin osa kohderyhmästä on naishenkilöitä, sillä arabikulttuurissa yleisesti naiset hoitavat muutenkin vanhempia sukulaisia. Kuitenkin kulttuuri on varmasti alkanut vähitellen yhdistyä suomalaisen kulttuurin kanssa, joten kohderyhmään saattaa kuulua myös mieshenkilöitä. Kohderyhmä vaikuttaa siihen, miten videon asiat ilmaistaan ja siihen, että videolla esiintyvän henkilön ja sarjakuvahahmojen vaatetuksen pitää olla sopiva, eikä missään tapauksessa ketään loukkaavaa. Kulttuuri vaikuttaa myös siihen, millä tavalla videolla puhutaan. Nämä kaikki asiat olivat onneksi asiakkaalla hyvin tiedossa ja tulivat jo alkutapaamisessa selväksi.

3.2 Laitteisto

Omaishoitovideota varten en tehnyt laitteistolistaa, vaikka se olisi ollut hyödyllinen tässäkin tapauksessa valmistautuessani kuvauksiin. Luotin siihen, että kaikki tarvittava löytyy studiosta, ja olin asettanut laitteet helposti saataville etukäteen. Saavuin paikalle ennen muiden saapumista yksin laittamaan kaiken niin valmiiksi kuin pystyin. Näihin valmisteluihin kuuluivat valojen päälle laittaminen, kameran asettelu lähes oikeaan kohtaan (oli vaikea arvioida korkeutta, ennen kuin kuvattava on paikalla, joten tätä muutettiin, kun kuvattava saapui paikalle), pöydän ja siihen tulevan luettavan tekstin asettelu ja mikrofonin valmistelu.

Laitteistoon kului yksi Panasonic HPX-17 -kamera, kameran laturi, yksi solmiomikrofoni, kannettava tietokone jolta teksti luettiin ja valoja. Syy, miksi käytettiin kannettavaa tietokonetta oikean prompterin sijasta, oli se, että videon puhe on arabiaksi, joten prompterille siirrettäessä voisi ilmetä ongelma, jossa teksti siirtyy väärin päin ja itse en kieltä taitamattomana huomaisi, tätä ennen kuin vasta kuvauksissa, joten päätimme yhdessä ohjaavan opettajan kanssa jättää tämä suuri riski pois kokonaan. Asettelin kannettavan tietokoneen mahdollisimman lähelle kameraa, jotta olisi mahdollisimman pieni ero siinä, kun puhuja katsoo kameraa tai kun puhuja katsoo tekstiä.

3.3 Ääni

Käytin myös näissä kuvauksissa solmiomikrofonia, sillä sen ominaisuudet olivat parhaat ajatellen käyttötarkoitusta. Lopullisessa videossa ehkä jopa itse videota tärkeämpää on sen ääni ja äänen laatu, joten solmiomikrofoni oli hyvä ja helppo valinta. Tässä videossa

olennaista oli, että vaikka mikrofoni on näkyvässä, siihen ei juurikaan kiinnitä huomiota. Mikrofonin piilottaminen onnistui hyvin, sillä se on kooltaan pieni ja koska väri on musta, niin mikrofonin olemassaoloon ei juuri kiinnitä huomiota, sillä vaate jossa se on videolla kiinni, on myös tumma. Mikrofonin olisi myös voinut sijoittaa siten, että se on vaatteiden alla osittain, mutta koin, että tällä tavoin ei ainakaan jää videon laatu siitä kiinni, että kangas hankaisi mikrofonta vasten, sillä se olisi ollut mahdotonta poistaa jälkieditoinnissa.

En pitänyt tarpeellisena ottaa, että ottaisimme haulikkomikrofonta käyttöön kuten suurlähetystölle tehdyssä videossa, sillä tämä tila oli paljon kontrolloidumpi, eikä paikalla olleita henkilöitä ollut kuin kolme, eikä studioon päässyt ollenkaan ylimääräistä ääntä. Jos olisi haluttu toimia varman päälle, olisi voitu käyttää haulikkomikrofonta, mutta tässä tapauksessa uskon, että mikäli ääniraita olisi jotenkin kärsinyt (joko jostakin ylimääräisestä äänestä tai korruptoitumalla tiedostona), olisi ollutärkevin tapa kuvata video kokonaan uusiksi, jotta saataisiin mahdollisimman puhdasta ääntä. Kuitenkin itse olin valmistautunut siihen, että kuvauksissa menisi koko päivä.

3.4 Valaistus

Valaistukseen käytin Metropolian studiosta löytyviä isoja valoja, jotka ovat katossa jo valmiiksi kiinni. Nämä valot ovat aina paikoillaan, ja niiden suuntausta pystyy käytännössä muuttamaan ainoastaan, mikäli nousee tikkaille, mutta koska valoja on kolme riviä, niistä voi halutessaan olla käyttämättä kaikkia. Valot oli valmiiksi suunnattu osoittamaan kohtaa, jossa kuvattava usein istuu, joten en pitänyt tarpeellisena valojen suunnan muuttamiselle. Sen sijaan valojen voimakkuuksia muutin paljon, ja osan valoista koin ylimääräisiksi, sillä valoja on studiossa yhdeksän ja osa niistä esimerkiksi on suunnattu valaisemaan taustakangasta. Koska kuva oli melko tiivis, ei ollut tarvetta laittaa läheskään kaikkia valoja kovin voimakkaasti valaisemaan. Vaikka taustakangas haluttiinkin valaista, en silti kokenut kaikkien valojen käyttöä tarpeelliseksi.

Video haluttiin kuvattavan green screenin edessä, jotta taustaväriä voitaisiin muuttaa halutulla tavalla, joten videolla näkyvän taustakankaan valaistukseen oli kiinnitettävä erityistä huomiota, jotta sen editoiminen olisi mahdollisimman helppoa. Green screeniä ei välttämättä saa editoitua pois kokonaan, mikäli valaistus on riittämätön. Valojen oli siis oltava riittävän kirkkaita, jotta taustaväriin saa muutettua jälkepäin.

Green screenistä puhuttaessa viitataan useimmiten vihreään taustakankaaseen, jonka edessä kuvataan, kun halutaan muuttaa tausta toiseksi videoksi tai kuvaksi. Green screeninä perinteisesti käytetään joko kirkkaan vihreän sävyisenä tai tumman sinisenä, mikäli vihreää ei ole mahdollista käyttää tai jos esimerkiksi kuvataan elokuvaa varten kohtausta, jossa on yö, jolloin on tärkeää, että taustakankaan heijastama valo ei ole niin kirkas.

Noam Kroll (12) kertoo artikkelissaan, että Chroma Keyingillä eli väriavaintamisella tarkoitetaan editointitekniikkaa, jota käytetään green screenien editoimisessa. Väriavaintamis-editoinnin voi tehdä minkäväriselle taustalle tahansa, mutta yleisimmin taustana kuitenkin on vihreä kangas. Sen edessä kuvaaminen eroaa huomattavasti perinteisesti tavallisesta videokuvauksesta, sillä valaistukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota ja tekniikka on erilainen. Green screeniä taustana käyttäen kuvattaessa on pyrittävä valaistamaan siten, että valaistaan tausta mahdollisimman tasaisesti, eikä suuresti eroavia valo- tai varjokohtia löydy kankaasta, sillä se hankaloittaa avainnusta. (12.)

Väriavaintaminen tarkoittaa sitä vaihetta, kun green screen -tausta editoidaan pois. Väriavainnustekniikka toimii siten, että se poimii yhden sävyn kuvasta ja poistaa kaikki samansävyiset pikselit. Tämän vuoksi on tärkeää, että taustaväri on mahdollisimman tasaisesti valaistu ja ettei videossa kuvattavalla ole päällään saman värisiä vaatteita, sillä vaikka valaistuksen kanssa olisi huolellinen, vaatteeseen saattaisi päätyä samansävyisiä pikseleitä jolloin myös vaate saattaa leikkautua pois kuvasta. (12.)

Chis Gates (13) kertoo artikkelissaan, että jotta pystytään toteuttamaan väriavaintamista, on ymmärrettävä kameroiden tekniikkaa, jota käytetään värien tallentamiseen. Tämä tekniikka on nimeltään chroma subsampling eli värisävyjen aliotanta. Kun tiedetään, että videolle on tehtävä väriavaintamista, pyritään käyttämään mahdollisimman laadukasta värisävyjen aliotantaa, sillä huonolla laadulla saattaa videossa olevalle kohteelle jäädä reunat, joissa näkyy alkuperäistä taustaa. (13.)

Kuvasta 3 voidaan tarkastella valaistumisen onnistumista videossa. Videon yläkulmat jäivät aivan liian tummiksi, ja kuvassa näkyvästä henkilöstä ja pöydästä lankeaa varjot taustakankaalle. Kuvauksissa pyrin siihen, että myös henkilö on mahdollisimman tasaisesti valaistu eikä kasvoihin jää voimakkaita varjoja. Muutin valaistusta useaan otteeseen ennen kuvaamisen aloittamista, sillä aluksi valaistus oli liian kirkas, mikä olisi aiheuttanut taustaan kirkkaita alueita. Sen lisäksi kuvattava henkilö sanoi yksittäisen valon tulevan niin kirkkaasti hänen silmiinsä, että se haittasi lukemista, joten tämän valon

kirkkautta oli himmennettävä, sillä se olisi huonontanut lopputulosta. Olisi kuitenkin pitänyt kiinnittää selkeästi enemmän huomiota muiden valojen tehokkuuteen, jotta olisi saanut taustakankaan valaistua paremmin ja siihen jäi liikaa tummia alueita.

Kuva 3. Muokkaamatonta videokuvaa

Koska itselläni ei juuri ollut kokemusta studion valojen käytöstä toisin kuin perinteisistä led-paneeleista, optimaalinen valaistuksen löytäminen oli haastavaa. Vaikka varmasti kokemuksen kartuttua on helpompaa käyttää näitä studiovaloja pelkkiin led-paneelisiin verrattuna, toistaiseksi tavalliset led-paneelit ovat tutumpia itselleni, vaikka tässä tulikin hyvää harjoitusta studion valaistuksen käytöstä.

3.5 Kuvaukset

Omaishoitajien videon kuvaukset erosivat suuresti suurlähetystölle tuotetuista kuvauksista, sillä näissä selkeästi oli etusijalla se, että saadaan video tehtyä nopeasti, eikä se, että laatu olisi erinomaista, vaikka siitä olikin paljon puhetta esituotannossa. Koska tämä ei ollut haastattelu vaan suoraan tekstistä lukemista, mielestäni videon puhuja olisi voinut harjoitella useamman kerran ja olisimme voineet kuvata useamman kerran koko tekstin, mutta aluksi asiakas oli sitä mieltä, että ensimmäisen kuvauskerran jäljiltä video olisi valmis. Vaadin kuitenkin, että kuvataan edes toinen kerta kaikki materiaalit, ja toisella kuvauskerralla videosta tuli selvästi parempi laadullisesti, vaikka edelleen olisin

muuttanut esimerkiksi valaistusta ja parantanut puheen sujuvuutta, jos olisimme jatkaneet kuvauksia. Koska asiakas kuitenkin koki, että nyt video oli riittävän hyvä, kuvaukset päättyivät toisen videon jälkeen. Videosta saatiin kohtuullinen versio kuvattua siinä ajassa, mitä studiolla kuvattiin, ja se tuntui olevan pääasia asiakkaalle.

Näissä kuvauksissa kaikki oli huomattavan suoraviivaista, ja kun olin asettanut valot ja kamerat etukäteen niin hyvin kuin pystyin, ei asiakkaan paikalla ollessa ollut juuri jäljellä muuta kuin viimeiset säädöt kamerassa ja valoissa, ennen kuin aloitettiin kuvaaminen. Nämä säädöt ja muokkaukset olivat sellaisia, joita en olisi voinut tehdä ennen kuin henkilö istui paikalla, sillä varjoja tulee aina välttämättä, kun ihminen tuodaan keskelle kirkkaita valoja.

Mielellään olisin kuvannut vielä useamman version, sillä videon henkilö puhui huomattavasti selkeämmin toisella kerralla ja pystyi lukemaan pidempiä pätkiä kerralla. Kuvattavan kohteen esivalmisteluissa vaikutti olleen puutteita, ja siksi toinen kuvauskerta oli johdonmukaisempi ja laadullisesti parempi verrattuna ensimmäiseen. Mikäli kuvauksissa olisi ollut prompteri käytössä, olisi saatu koko video kuvattua kerralla eikä olisi tullut ollenkaan sivuille katsomista kuvissa, sillä prompteri sijoittuu aivan kameraan kiinni. Seuraavalla kerralla, kun kuvattaisiin studiossa, pyrkisin käyttämään prompteria, mikäli se olisi mahdollista.

Projektia jälkeenpäin miettiessä ohjaisin tuomaan kameraa lähemmäksi kuvattavaa, sillä videota editoidessa haluttiin muokata siten, että kuvaa zoomattiin lähemmäs digitaalisesti, joten resoluutio kärsii siitä. Tätä ei kuitenkaan tiedetty etukäteen, sillä asiakkaan vaatimukset muuttuivat projektin edetessä, mutta olisi ollut huomattavasti helpompaa tehdä muokkaukset pois päin zoomaamalla kuin se, että lähestytään. (Kun zoomataan pois päin, resoluutio ei kärsi.) Videon resoluution olisin myös voinut liioitella, jotta olisi saatu laadukkaampaa videota alun perinkin, mutta kaikkeen ei osaa valmistautua etukäteen, ennen kuin on oppinut kantapään kautta.

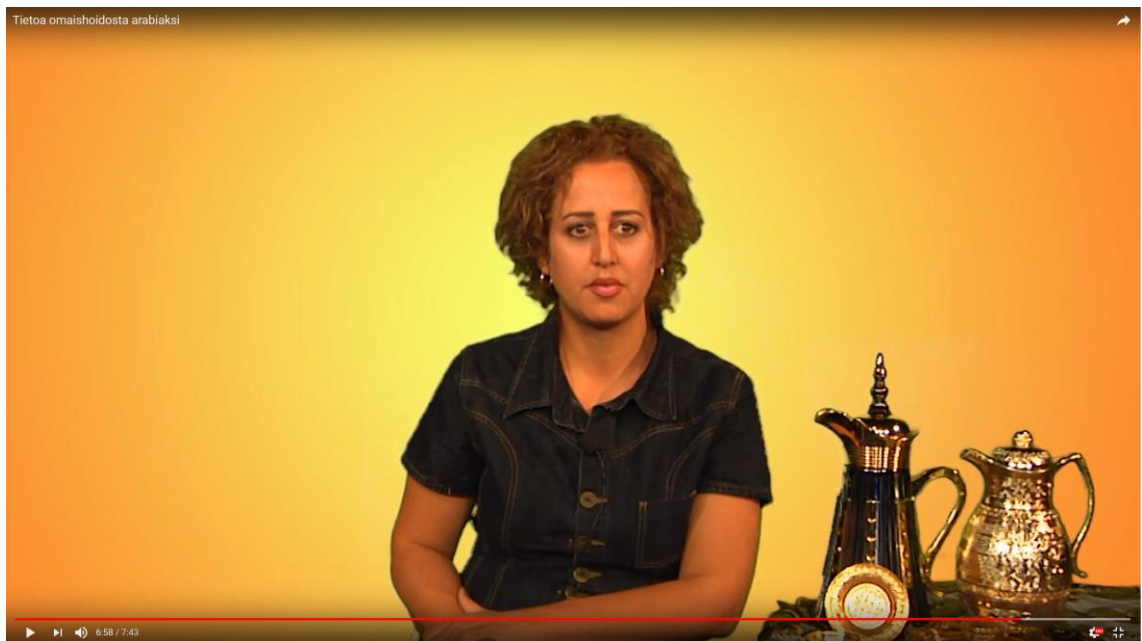
3.6 Lopputulos

Lopullisesta videosta tuli käyttökelpoinen ja laadullisesti kohtuullinen video omaishoitajille. Itse kuitenkin jäin kaipaamaan videoon jotakin lisää. Videon tarkoituksena on esitellä omaishoitajien toimintaa, mutta senkin voisi kertoa huomattavasti mielenkiintoisemmin esimerkiksi kuvaamalla täytekuvaa, jossa näytettäisiin käytännössä, mitä omaishoitajat

tekevät. Myös se, että käytettäisiin kahta kameraa, kuten suurlähetystölle toteutetussa videossa, toisi lisää elävyyttä videoon. Se tuo heti enemmän syvyyttä videoon, kun kuvakulma muuttuu, vaikka kuvassa olisi edelleenkin pelkkä puhuva henkilö.

Jälkeenpäin ajateltuna olisin tehnyt varmasti monia asioita eri tavoin. Esivalmistelujen tärkeys korostuu tuotannoissa, sillä videokuvaukset vievät aikaa teknisine valmisteluineen ja kokeiluineen. Tähän seikkaan olisi pitänyt kiinnittää enemmän huomiota aikatauluja suunnitellessa.

Kuvassa 4 nähdään kuvakaappaus lopullisesta videosta. Videon tausta on muutettu keltasävyiseksi, kuvaa on hieman zoomattu alkuperäisestä videosta ja siirretty lähemmäs oikeaa reunaa. Alkuperäinen video oli siten rajattu, että kannujen alla oleva pöytä näkyi lähes kokonaan, kun nyt oikeaa reunaa jää ulkopuolelle. Tämä videon siirtäminen lähemmäs reunaa johtui siitä, että tarvittiin lisää tilaa puhujan vasemmalle puolelle, jotta saatiin asetettua havainnollistavat sarjakuvamaiset kuvat, jotka haluttiin tuomaan hieman lisämielenkiintoa videoon. Videon suurentaminen taas oli asiakkaan oma pyyntö, eikä sille sen suurempia perusteluita ollut.

Kuva 4. Valmis video. Kuva on otettu videopalvelu Youtubesta ja siksi kuvassa näkyy myös videon nimi ja kontrollointinappulat. Myös ylä- ja alareunan tummennukset ovat peräisin Youtubesta.

Videon valaistus olisi voinut olla parempi, sillä jälkieditoinnissa oli erittäin hankalaa tehdä chroma keying videolle. Pysäytyskuvasta videosta ei juurikaan erota, mutta chroma keyingin ongelmien jäljiltä videolla näkyy värisemässä muutamassa kohtaa harmaata häiriötä videon aikana. Se ei tietenkään estä samaasta videon ideaa selville, mutta varmasti suurin osa katsojista huomaa häiriön olemassaolon. Lisäksi rekvisiittana toimineiden koristekannujen kyljessä on pieni ”reikä”, joka on peräisin siitä, että green screenin poiston yhteydessä poistui myös pieni pala kannua voimakkaan heijastuksen vuoksi.

Videon äänen laatu on hyvä, vaikka jälkeenpäin ajatellen äänen voimakkuutta ja ääniherkkyyttä olisi voinut säätää kuvauksia tehdessä enemmän, sillä videota editoidessa huomasin, että ääni on huomattavan hiljaisella ja kohotin äänen tasoa useaan otteeseen editoidessa, jotta se on sopiva videota katsoessa eikä ääntä tarvitse säätää erikseen. Videossa ei ole häiriöääntä tai kohinaa, joten solmiomikrofoni toimi halutulla tavalla kuvaustilanteessa.

Ennen editoinnin aloittamista oli ollut suunnitelmissa, että henkilön taakse olisi tehty samankaltaiset ornamenttikuviot kuin edellisissä vastaavissa omaishoitajien esittelyvideossa on (somalin ja venäjänkielisenä), mutta editoinnin aloitettuani ehdotin suoraan asiakkaalle, että voitaisiin jättää se kokonaan pois, sillä kuvassa oli jo riittävän paljon materiaalia ja taustakuvio olisi tuonut lisää levottomuutta kuvaan, kun kuvassa oli jo valmiiksi rekvisiittaa tuomassa tasapainoa. Myös ornamentin luomiseen olisi mennyt aikaa. Editointiin kuului sarjakuvahahmojen muuttaminen arabien näköisiksi. Mikäli ornamenttikuviot olisivat toteutuneet, niiden päällä oleva harmaa häiriövärinä olisi häirinnyt katsojana enemmän kuin pienet häiriöt nykyisessä yksinkertaisessa taustassa.

4 Videoiden vertailua

Insinööriyössä tehdyt kaksi videota poikkesivat toisistaan, vaikka idea olikin melko samankaltainen molemmissa: kuvata yksittäistä ihmistä puhumassa. Erot muodostuvat videoiden vaatimuksista, toteutuksesta ja käytetystä ajasta. Videoiden tavoitteet ja kohde-ryhmä myös vaikuttivat voimakkaasti videoiden lopputuloksiin.

4.1 Tuotanto

Tuotantovaiheet erosivat ajallisesti ja onnistuneisuuden puolesta suuresti. Molemmissa projekteissa tavattiin vain kerran kunnolla ennen varsinaista kuvauspäivää, ja lähes kaikki kommunikaatio hoidettiin sähköpostitse. Molemmista videoista oli olemassa edellinen versio, jota haluttiin muuttaa tilanteeseen sopivaksi, mutta iso ero projektien esituotannossa oli se, että Kanadan suurlähetystöllä oli selkeästi mielessä, mitä videolta halutaan, joten oli selkeästi helpompi lähteä suunnittelemaan tarvikkeiden määrää ja laitteistoa. Samoin suurlähetystön videota varten oli helpompi lähteä suunnittelemaan, mitä asetuksia on katsottava ja muutettava, jotta saadaan halutunlaista kuvaa aikaiseksi. Omaishoitajille tehdyssä videossa lähestyminen taas oli lähinnä siltä kannalta, että tilaajalle on tehty aikaisemmin vastaava video ja pyrittiin siihen, että video on samalla tyyllillä kuvattu ja editoitu. He eivät esimerkiksi itse osanneet sanoa edellisen videon resoluutiota tai laitteita joita he käyttivät. Vaikka myös Kanadan suurlähetystölle videokuvauksia tehtiin vanhan videon pohjalta, he kuitenkin osasivat määritellä mitä halutaan tehtynä.

Vaikka usein sanotaan, että rajoittavat tekijät saattavat hankaloittaa videon tekemistä, tässä tapauksessa olisin kaivannut omaishoitajilta enemmän tietoa, mitä videolta halutaan. Se, ettei asioita ollut juuri määritelty, vaikutti myös myöhemmin editointivaiheessa esimerkiksi siten, että videota zoomattiin digitaalisesti jälkepäin, ja tämä aiheutti resoluution huononemista. Tältä olisi voitu välttyä, mikäli olisi itse ollut aktiivisempi ja vaatinut tietää tarkemmin, mitä videolta halutaan. Tämä kuitenkin olisi voinut mahdollisesti aiheuttaa vain hämmennystä, sillä asiakas ei muutenkaan ollut varma, mitä projektilta halutaan.

Kanadan suurlähetystölle tehty videoprojekti eteni joustavasti ja yhteydenpito oli selkeää. Tilaaja osasi määritellä tarpeensa. Omaishoitajaprojektin pahin väärinymmärrys oli se, että oli sovittu ylimääräinen kuvauspäivä jolloin ei kuitenkaan kuvattu, vaikka olin valmistellut kuvaustarvikkeet. Etukäteen olimme sopineet, että kuvauspäiviä olisi kaksi,

jotta saataisiin ensin harjoiteltua työ läpi ja toisena kuvauspäivänä kuvattaisiin lopullinen video, mutta päädyimme tekemään siten, että ensimmäisenä kuvauspäivänä emme kuvanneet mitään, vaan sovimme vain seuraavasta kuvauskerrasta ja näytin kuvauspaikkaa ja samalla valmistauduttiin oikeaan kuvauskertaan parhaamme mukaan. Lopullisena kuvauspäivänä kuvasin videon kaksi kertaa, joten harjoittelua ei juuri tullut.

Viestinnän tärkeyttä ei voisi enempää korostaa vastaavissa asiakasprojekteissa, ja koen, että seuraavaan projektiin, jossa olen mukana, vaadin saada enemmän informaatiota, ennen kuin siirrytään varsinaiseen kuvausvaiheeseen. On tärkeää, että asiakkaan kanssa asetetut tavoitteet ovat selkeät ja niistä pidetään kiinni. Varsinkin omaishoitoprojektin tiimoilta tuntui, ettei oltu aivan varmoja, mitä videolta halutaan, ja pyynnöt muuttuivat aina vähän videon vaiheiden edetessä. Lisäksi koen, että projekteista saamani kokemuksen perusteella osaan nyt seuraavissa projekteissa ottaa johtavamman roolin ja kysellä ja vaatia tietää tarkemmin, mitä videolta halutaan. Roolijako tuotannoissa korostuu etenkin asiakkaan ollessa kokematon vastaavista projekteista, ja videot olisivat voineet onnistua huonommin, mikäli olisi tullut ongelmia, sillä määritelmät videoista jäivät suppeiksi.

Kanadan suurlähetystön projektissa ei tullut juurikaan muutoksia projektin edetessä, vaan asiakas tiesi alusta asti, mitä halusi videolta. Projektissa oli ennen kuvauksia pieniä epävarmuuksia kuvaustilasta ja siitä, miten siellä onnistuu kuvaaminen kuvauspäivänä. Tieto tilan puitteista selvisi vähitellen kuvauspäivää edeltävällä viikolla, mutta tilan muotoa tai kokoa ei ollut itselläni tiedossa, ennen kuin paikalle päästyäni. Oli osattava arvioida kuvaustila ripeästi ja oli harkittava laitteistojen parhaat sijainnit huoneessa sen mukaan, minkälaista kuvaa halutaan.

Omaishoitajavideossa oli tiedossa paikka ja se mitä tilasta löytyy. Omaishoitajavideota varten olisi ollut mahdollisuus harjoitella kuvausta ja tarkistaa asetuksia ja tehdä vaikka testivideoita ja muuta tutustumista laitteistoon, mutta aikataulullisista syistä etukäteisvalmistautuminen jäi vähäiseksi. Lisäksi harjoitteluun olisi mielellään halunnut mukaan jonkun kuvattavan henkilön, ja myös sen järjestäminen olisi ollut oma haasteensa. Kuitenkin mahdollisuudet videoiden valmistelussa ja tiedoissa tilasta poikkesivat suuresti ja olisivat saattaneet vaikuttaa negatiivisesti lopullisen videon onnistumiseen Kanadan suurlähetystölle tehdyssä videossa, mikäli olisi tapahtunut jotakin kriittistä. Tästä syystä on mielestäni suotavaa, että kun suunnitellaan videoprojektia ja sen kuvauspaikkaa otetaan mukaan suunnitteluun joku, jolla on käsitys videoiden kuvaamisesta ja siitä, millaisia vaatimuksia kuvaustilalla on.

4.2 Laitteistot ja kuvaukset

Tuotannolliset erot näissä videoprojekteissa olivat melko pienet, ja varsinaiset erot muodostuivat erilaisista fyysisistä kuvauspaikoista. Kanadan suurlähetystön kuvaukset olivat tilassa jossa en ollut koskaan aikaisemmin käynyt, enkä voinut olla edes varma, millaisia mahdollisuuksia siellä on toteuttaa kuvausta, kun taas omaishoitajille toteutettu video oli tutussa ja kontrolloidussa studiotilassa, jossa tarvittavat laitteistot ja tarvikkeet olivat jo valmiina. Suurlähetystön videosta pyydettiin tarkemmin vaatimuksia sen laadusta ja esimerkiksi valoista ja äänenlaadusta, joten tarvikkeita oli myös paljon enemmän mukana. Tämä johtui osittain siitä, että studiossa kuvatessa oli valaistus jo valmiina paikoillaan. Kuitenkin studiossa kuvattaessa oli käytössä vain yksi kamera ja yksi solmiomikrofoni, eikä äänenlaadussa valmistauduttu varman päälle, mutta katsoimme ja kuuntelimme videota jälkeinpäin, ennen kuin sovimme, että kuvaukset olivat valmiit.

Molempia videoita tehtäessä oli mielenkiintoista havaita, että kaikki puhujat osasivat puhua luonnollisesti eivätkä jännittäneet kameran edessä olemista. Molemmat kuvaukset sujuivat helposti ja teknisiä ongelmia ei ollut, vaan tekninen puoli toimi kuten pitikin. Kanadan suurlähetystölle kuvattiin useampia henkilöitä ja jokainen video oli noin viiden minuutin pituinen, mutta kaikkea materiaalia ei kuitenkaan käytetty lopullisessa videossa, vaan se muodostettiin parhaista ja tärkeimmistä kohdista.

Omaishoitajille suunnatussa videossa taas oli tarkoitus käyttää koko kuvattu pätkä kerralla ja niin, ettei siitä leikata mitään pois. Video oli tarkoitus kuvata yhdellä otolla, mutta koska käytössä ei ollut prompteria, josta olisi helppo lukea koko teksti kerralla, video kuvattiin lyhyissä pätkissä, jotka yhdistettiin yhdeksi kokonaisuudeksi. Iso ero Kanadan suurlähetystön videoon verrattuna oli, että omaishoitajille toteutetussa videossa henkilön puhuma asia tuli ennalta suunniteltuna tekstinä, jota hänen piti lukea kameralle, kun taas suurlähetystön videossa henkilöt vastasivat suoraan kysymyksiin. Tästä erosta johtuen omaishoitajien videosta voi huomata, että henkilö ei koko aikaa puhu suoraan kameraan vaan lukee tekstiä, sillä emme saaneet tekstiä lähemmäksi kameraa. Tässä tapauksessa olisi ollut ihanteellista, että puhuva henkilö puhuisi suoraan kameralle, kun taas suurlähetystön kuvauksissa on tarkoituksellista, että puhuva henkilö puhuu oikealle henkilölle, joka on kameroiden takana, sillä on huomattavasti helpompaa puhua henkilölle, kun kyseessä on ennalta suunnittelemaan tekstiä.

Kanadan suurlähetystölle tehdyt kuvaukset toteutettiin kentällä, ja siksi oli paljon tärkeämpää tehdä tarvikelista ja noudattaa sitä kuvauspaikalle lähtiessä, sillä ei ole

mahdollista lisätä tarvikkeita jo kuvauspaikalla oltaessa. Tarvikemäärä oli suuri yhden tekijän kuvauksiin, mutta kun videon onnistumista tarkastellaan visuaaliselta kannalta, voidaan todeta, että oli hyvä idea tuoda paljon kuvauskalustoa videon kuvauksiin, sillä lopullinen video on mielenkiintoista katsottavaa, vaikkei ota huomioon videon sisältöä, jossa puhutaan itse asiasta, vaan katsoo videon lähinnä visuaaliselta kannalta. Sen sijaan omaishoitajille tehdyssä videossa oli vain yksi kamera, joten tarvikkeiden käsittely oli huomattavasti nopeampaa varsinkin, kun kaikki valaistus oli jo valmiina studiossa, eikä valoja tarvinnut siirtää ja asetella paikoilleen.

Kanadan suurlähetystölle tehdyissä videoissa oli pakko onnistua yhdellä otolla, tai muussa tapauksessa videoita ei voisi käyttää. Emme halunneet vaivata haastateltavia henkilöitä pitkää aikaa kerralla, sillä kuvaukset tapahtuivat kesken juhlapäivän, ja mikäli haastattelun sisältö ei olisikaan käyttökelpoista, silloin tietyn haastattelun olisi vain voinut jättää suoraan pois lopullisesta videosta. Tähän verrattuna videon tekeminen oli melko erilaista verrattuna omaishoitajien videoon, jonka kuvaamiseen olin itse varannut kokonaisen kuvauspäivän, mutta kuvattava henkilö kuitenkin ilmoitti, että voi olla paikalla vain johonkin tiettyyn kellonaikaan asti, ennen kuin hänen oli lähdettävä. Kuvassimme videon myös useammassa pätkässä, sillä emme saaneet prompteria käyttöön ja puhujan oli hankala seurata tekstiä suoraan lukemalla kannettavan tietokoneen näytöltä.

Siitä huolimatta, että Kanadan suurlähetystön kuvauksissa kuvattavana oli useampi ihminen, kuvaustila oli suhteellisen rauhallinen, sillä kuvauksissa ei kuvattava henkilö ollut kiireisen oloinen. Asiakkaan ja tuotantotiimin intressit kuvauksiin eivät täsmänneet kiireisen aikataulun vuoksi, ja asiat jouduttiin toteuttamaan nopealla tahdilla, sillä asiakkaan ja kuvattavan oli poistuttava iltapäivään mennessä. Omaishoitajien kuvauksissa tuli olo, ettei kuvaajana minua ja käyttämäni aikaa kuvauksiin osattu arvostaa ja videon teko tuntui enemmänkin siltä, että kuvattava ja asiakkaan puoleinen projektivastaava olivat paikalla tekemässä videota vain koska se oli pakollista. Asiakkaalla oli niin kova kiire, että video kuvattiin valmiiksi kahdella kokonaisella läpivedolla. Koen kuitenkin, että videon lopputuloksesta olisi tullut parempi, mikäli video olisi vähintään kolmannen kerran kuvattu. Kanadan suurlähetystön kanssa työskentelystä taas tuli olo, että ammattitaitoani arvostettiin, ja vaikka kysyin molemmissa projekteissa miltä kuva heidän mielestään näyttäisi tietyllä tavalla rajattuna heidän vastuuhenkilönsä antoi mielipiteen.

4.3 Lopputulokset

Videoiden lopputulokset erosivat toisistaan huomattavasti, sillä niiden tavoitteet ja vaatimukset olivat huomattavan erilaiset. Eroa toi myös se, että Kanadan videon editointia varten heillä oli oma editoija ja omaishoitajien videon kaiken editoimisen tein itse. Näiden projektien lopputuloksien perusteella on helppo pitää perusteltuna, että lopputulos on riippuvainen siitä, kuinka hyvin videon tavoitteet määritellään ja mitä videolla lopulta halutaan saavuttaa.

Vaikka olin varustautunut Kanadan suurlähetystön videokuvauksiin paremmin äänien kannalta (haulikko ja solmiomikrofoni), siitä huolimatta koen omaishoitajien videon ääni-puolen lopputuloksen olevan parempi, sillä siinä ääni on puhdasta eikä sisällä mitään taustahuminaa. Suurlähetystölle tuotetussa videon lopulliseen versioon on jäänyt laivasta johtuvaa huminaa, jonka niin solmio- kuin myös haulikkomikrofoni tallensi laivan edetessä. Valitettavasti tätä en havainnut kuvatessa, sillä videossa oleva humina voisi olla vähemmän huomattavissa, mikäli olisin huomannut kuvaushetkellä laskea äänilaitteistojen gainia, eli sitä, millä tasolla ääni tallentuu. En kuitenkaan erottanut huminaa, sillä kuulin sen paljaalla korvalla taustalla, joten asettaessani gainin ennen kuvauksien aloittamista ajattelin vain sitä, kuinka hyvin itse puhujan ääni kuuluu, mikä johti siihen, että samalla myös kaikki humina mukaan. Omaishoitovideon äänien säätämisessä olisin voinut nostaa gainia korkeammaksi, jotta ei olisi tarvinnut jälkeempään nostaa editoinnissa äänen voimakkuutta.

Valaistuksen käyttö oli huomattavasti helpompaa Kanadan suurlähetystölle tarkoitettussa videossa kuin omaishoitajille tarkoitettussa videossa, sillä siinä käytettiin tutumpia laitteita, mutta myös sen lisäksi ne olivat yksinkertaisemmat ja niitä pystyi helposti siirtelemään. Koen kuitenkin, ettei kummankaan videon valaistus onnistunut niin hyvin, kuin olisin toivonut. Omaishoitovideossa valoa olisi tarvinnut käyttää enemmän, jotta taustakangas olisi ollut tasaisemmin valaistu, sillä koin chroma keyingin melko hankalaksi editointivaiheessa. Lisäksi tuntuu, että olisin voinut valaista myös henkilön paremmin. Kanadalle tehdyissä videoissa taas ongelmaksi muodostui se, että takaikkunasta tuli osassa videoista aivan liikaa valoa ja se poltti puhki ikkunan, joka oli puhujien takana.

Omaishoitovideota varten videolla näkyvät sarjakuvahahmot muokattiin muistuttamaan enemmän sitä etnistä ryhmää, jolle video on suunnattu. Aikaisemmat videot oli suunnattu venäjää ja somalia äidinkielenään puhuville henkilöille. Muutokset, joita kuviin tein, olivat lähinnä vaatteiden, ihon ja hiuksien värin muutoksia, jotta videolla näkyvät hahmojen

etnisyys. Kuvat tuovat videoon hieman rytmiä puheen tauotuksien lisäksi. Videossa ne myös havainnollistavat asiaa, joista puhuja kertoo. Mielestäni molemmissa videoissa onnistuin tekemään sen, mitä asiakkaat pyysivätkin, mutta itseäni jäivät molemmissa videoissa pienet asiat häiritsemään. Omaishoitovideon informatiivisuus on mielestäni onnistuneempaa ja tuo paremmin viestin esille kuin Kanadan suurlähetystön video. Tämä varmasti osittain johtuu siitä, että omaishoitajille suunnitellussa videoissa oli etukäteen selkeä käsikirjoitus puheesta, joka videoon tulee, kun taas Kanadan suurlähetystön vastuuhenkilö esitti kysymyksiä haastateltaville ja toivoi vastausten sisältävän videolle halutun asian.

Lisäksi Kanadan suurlähetystölle tehdyn videon lopputulos oli melko laaja, ja sitä olisi voinut rajata esimerkiksi jollekin tietylle alalle, jotta olisi lopullisessa videoissa olisi ollut tiiviimpi kokonaisuus. Uskon, että mikäli videolla olisi ollut selkeämpi kohderyhmä, olisi siitä myös helpommin saatu rakennettua yhtenäisempi kokonaisuus. Myös selkeämpi käsikirjoitus puhuttavista asioista olisi ollut hyvä idea siten, etteivät kysymykset olisi olleet niin ympäröivä. Omaishoitajille suunnatun videon lopullinen toimivuus informaation kertomisessa toimi mielestäni paljon paremmin kuin Kanadan suurlähetystön video, sillä siinä kerrotaan asiat loogisessa ja rauhallisessa, mutta kuitenkin reippaassa tahdissa jäämättä samaan asiaan liian pitkäksi aikaa. Sen sijaan Kanadan suurlähetystön videosta tulee mieleen, että he eivät ole osanneet päättää, mihin osa-alueeseen keskittyisivät, vaan ovat halunnet kertoa kaiken mahdollisen aiheesta ja käyttää kaiken saadun materiaalin videossa.

Kanadan suurlähetystön videoissa on nopea leikkaustahti, ja siinä käytetään paljon täytekuvia Kanadasta ja Suomesta. Koen kuitenkin leikkaustahdin olevan liian reipas, jotta olisi miellyttävää keskittyä videolla samaan aikaan näkyviin teksteihin tai taustalla olevaan puhujan ääneen. Videon kokonaisuus jää hieman epäselkeäksi, ja sitä on vaikea seurata pidemmän aikaa keskittyneesti. Videon aiheet hyppivät videoiden ja tekstien avulla aiheesta toiseen, ja uskon, että mikäli olisi ollut välttämätöntä käyttää kaikkia materiaaleja teksteistä ja videoista, se olisi kannattanut jäsenellä siten, että edetään vähitellen aiheesta toiseen. En myöskään usko, että jokaista kuvattua henkilöä olisi ollut pakollista käyttää videossa, sillä aiheet sivusivat voimakkaasti toisiaan. Muutamassa kohdassa suurlähetystön videoissa myös on melko nopea leikkaus ja on vaikea ehtiä lukea puhuvan henkilön nimi ennen kuin video leikataan taas täytevideoihin.

Koen, että Kanadan suurlähetystölle tehdyssä videoissa videon laatu ja ulkonäkö on parempi, mutta omaishoitajille tehdyssä videoissa on kuitenkin miellyttävämpi rytmi ja

eteneminen aiheissa. Omaishoitajille tehdyssä videossa on helpompi pysyä mukana aiheesta, ja sen asiat ovat helpommin ymmärrettävissä yhden katsomiskerran jälkeen. Molemmissa videoissa koen olevan parannettavaa, mutta videoiden kokonaisuudet kuitenkin toimivat tavoitteisiin ja määriteltyihin etukäteisvaatimuksiin nähden hyvin.

Alun perin molemmat videot oli tarkoitus julkaista YouTube-videopalvelussa, mutta Kanadan suurlähetystö ei syystä tai toisesta julkaissut videota ollenkaan, vaan päätyi lähettämään sen yksityisesti minulle, jotta voin antaa heille kommentteja ja nähdä, miltä video näytti lopullisena. Omaishoitajien video ladattiin välittömästi YouTubeen sen jälkeen, kun olin lähettänyt heille lopullisen version. Video lisäksi upotettiin heidän verkkosivuilleen, jotta ihmiset voivat katsoa sen suoraan heidän sivuiltaan. Videolla on ollut 59 katsomiskertaa (21.3.2018) kahden kuukauden aikana, kun video lisättiin YouTube-kanavalleen 16.1.2018.

Mielestäni olisi ollut järkevää lisätä arabiankieliseen YouTube-videon kuvausteksti ja otsikko myös arabiaksi, sillä nyt videon löytyminen on ainoastaan sen varassa, että henkilö jo valmiiksi etsii tietoa omaishoitajista tai osaa suomea riittävästi päätyäkseen videoon. Video on suunnattu ainakin osittain henkilöille, joilla ei ole riittäviä valmiuksia asioidakseen suomenkielisesti Suomessa. Mikäli otsikointiin ja videon kuvaustekstiin lisättäisiin lyhyet kuvaukset myös arabiaksi, videota päätyisivät katsomaan herkemmin myös ne, jotka eivät osaa suomea.

Kanadan suurlähetystölle tehdyssä videossa on myös erikoisesti toteutettu kieli, sillä kaikki informatiiviset tekstit on kirjoitettu suomeksi, mutta kuitenkin henkilöiden tittelit ovat englanniksi. Henkilöt puhuvat englantia, eikä heidän puhettaan ole käännetty. Video ilmeisesti on kohdistettu lähinnä henkilöille joilla olisi mahdollista kommunikoida englanniksi, mutta uskon, että videon kokonaisuuden kannalta olisi ollut järkevää käyttää kokonaan englantia videon kielenä ja jättää suomenkieliset tekstit pois. Tällöin samaa videota olisi myös mahdollista käyttää markkinointiin kanadalaisille yrityksille. Nyt jos videota esiteltäisiin niille, sen suomenkieliset tekstit voisivat aiheuttaa hämmennystä. Mikäli videolle haluttaisiin enemmän katsojia, voisi olla hyväksi, että video lopulta julkaistaisiin YouTubeessa. Videolle varmasti löytyy katsojia myös suurlähetystön omista tapahtumista.

5 Päätelmät

Yksi insinööriyön päätavoitteista oli selvittää optimaalinen kalustomäärä, kun videon kuvaa yksi henkilö. Vertailun vuoksi työssä kuvattiin kaksi erilaisessa tilassa kuvattavaa henkilökuvausta. Videoiden kalustomäärästä ja videoiden onnistumisesta pystyy vetämään johtopäätöksiä, jotka vaikuttavat tuleviin kuvauksiin kaluston ja muiden suunnitelmien kannalta.

Molemmissa videoprojekteissa olisi ollut parannettavaa suunnittelun ja kommunikaation puolella, mutta Omaishoitajille tehdyssä projektissa selkeästi olisi pitänyt osata olla vaativampi ja kysellä, mitä asiakas todella haluaa ja tehdä esimerkiksi ehdotuksia siitä, mitä on mahdollista tehdä tai mitä kannattaisi tehdä. Vastaavissa projekteissa on otettava vahvemmin ammattilaisen rooli ja pidettävä siitä kiinni. On pyrittävä saamaan mahdollisimman selkeästi tieto, mitä videolta halutaan ja miltä sen halutaan myös näyttävän. Mahdollisesti tulevaisuudessa voisi myös pyrkiä tekemään edes alustava kuvakäsikirjoitus, johon sitten myöhemmin voidaan pyrkiä projektin edetessä. Kun on tarkemmin kirjoitettuna asioita muistiin, on helpompi vedota kirjoitettuihin muistiinpanoihin, mikäli jotakin on sanottu projektin alussa toisin. Viestintä oli selkeästi helpompaa Kanadan suurlähetystön kanssa, sillä asiakas osasi pyytää, mitä halusi videolta. On tärkeää, että asiakas tietää, mitä videolta haluaa.

Videon kalustomäärä on riippuvainen videon tavoitteista, mutta kalustomäärään vaikuttaa myös se, miten kuvaaja liikkuu kuvauspaikalle. Myös kuvauspaikka vaikuttaa vahvasti siihen, mitä videolta voidaan vaatia ja miten sen toteutus on mahdollista tehdä. Mielestäni kaikissa henkilövideoissa on tärkeää, että äänenlaatu on hyvä, joten äänilaitteistoon on kiinnitettävä huomiota. Useimmiten videot tehdään sisätiloissa, joissa on hyvä käyttää solmiomikrofonia. Lisäksi kuitenkin mahdollisuuksien mukaan pyrkisin lisäämään kalustoon myös haulikkomikrofonin, jotta toimittaisiin varman päälle äänen suhteen vastaavissa kuvauksissa. Erityisesti poistuttaessa studiolta, jolloin oltaisiin akkujen ja paristojen varassa kuvaamassa, olisi tärkeää, että on edes jonkinlainen varmistus äänenlaadun takaamiseksi. Mikrofonit eivät myöskään ole kovin painavia tai suuria, joten niiden kantaminen menee helposti muiden kuvaustarvikkeiden mukana.

Kalustosta isoimmat ovat videokamerat jalkoineen ja valaistus. Studiossa kuvattaessa valaistus on jo paikalla, joten sen siirtely ja valmistelu ei ole niin vaivalloista. Studiossa kuvattaessa tausta on kuitenkin usein yksinkertainen ja kuvaan tulisi lisää mielenkiintoa, mikäli kuvattaisiin video kahdella kameralla. Kahdella kameralla kuvattaessa voi olla

riskinä se, että mikäli videota kuvataan green screeniä vasten, taustavärin muuttaminen voi kahdella kameralla näyttää erilaiselta valaistuksen vuoksi. Taustakankaita kuitenkin voi yleensä muuttaa esimerkiksi tasaisen valkoiseksi, jolloin tarvetta muuttaa väriä ei välttämättä ole.

Vastaavanlaisia projekteja tehdessäni pyrkisin enemmän käyttämään kahta kameraa studiokuvauksissa, jotta saataisiin monipuolisempaa kuvaa puhujasta. Kahden kameran käyttöä kuitenkin pyrkisin välttämään kentälle siirtyessä, sillä kameroiden koon vuoksi niiden siirtely on hankalaa ja hidasta.

Koska henkilövideolla on tärkeää nähdä puhujan kasvot selkeästi, on hyödyllistä ja suositeltavaa pyrkiä käyttämään valaistusta kuvattaessa. Molemmissa videoissa käytin valoja, mutta totumuksen vuoksi Kanadan suurlähetystölle toteutetuissa videoissa valaistus onnistui selkeästi paremmin. Omasta kokemuksestani johtuen mielellään käyttäisin led-paneeleita, mutta koska studiovalaistus on tehokkaampi ja toimii paremmin esimerkiksi green screenin valaisemisessa, studiossa pyrkisin käyttämään saatavilla olevia valoja. Ennen seuraavaa kuvauskertaa tekisin mielellään vähintään yhden testikuvauksen jonkun henkilön kanssa, ja kokeilisin valaistusta ja muuta onnistumista.

Kaluston käyttö on mukautettava asiakkaan vaatimusten, kuvauspaikan ja kuljetusmahdollisuuksien mukaan. Lisäksi kaluston määrään vaikuttaa se, onko mahdollista saada apukäsiä kaluston siirtämiseen ja pystyttämiseen. Minimaalinen kuvausmäärä studiossa kuitenkin on sama määrä, jota käytin omaishoitajille tehtyä videota varten, eli paikalta löytyvä valaistus, yksi solmiomikrofoni ja yksi kamera. Studiossa kuvattaessa kuitenkin on huomattavasti helpompi lisätä kaluston määrää, kuin kentällä kuvattaessa. Kentällä kuvattaessa laadukkaaseen kuvaan pyrittäessä ottaisin mielellään käyttöön kaksi mikrofonia äänenlaadun takaamiseksi, sillä mikrofonit pienen kokonsa vuoksi eivät juuri lisää kaluston painoa. Kentällä jättäisin toisen kameran pois, sillä laitteiston siirtely ja pystyttäminen on helpompaa käytettäessä yhtä kameraa. Yhdellä kameralla kuvattaessa pystyisi luomaan illuusion siitä, että olisi useampi kamera käytössä, mikäli kuvaisi useammassa otossa ja vaihtelisi kameran paikkaa ottojen välissä tai siten, että kuvaisi yhdestä suunnasta ja leikkaisi esimerkiksi huomattavasti tiiviimpää kuvaa videon keskelle. Mikäli olisi tiedossa, että kuvauspaikka on riittävän valoisa, jättäisin mielelläni myös Led-paneelit pois niiden suuren koon ja painon takia. Siitä huolimatta ottaisin varalta mukaan mielelläni yhden reflektorin, jonka voisi sitten asettaa heijastamaan tai himmentämään valon kohdetta tarpeen tullen.

6 Yhteenveto

Insinööriyön tarkoituksena oli selvittää eroavaisuudet kuvattaessa videota studiossa tai kentällä. Samalla pyrittiin tuottamaan laadukkaat ja informatiiviset videot kahdelle asiakkaalle. Videoiden lähtökohdat erosivat kuvauspaikoiltaan, mutta eroja oli myös tavoitteissa ja kohderyhmissä. Molempien videoiden tavoite kuitenkin oli tuottaa yksinkertainen video, jossa on yksi henkilö puhumassa.

Suurimmat erot tehdyissä videotuotannoissa olivat asiakasviestinnässä ja kuvausten organisoinnissa, sillä kalustoissa ei ollut merkittäviä eroja. Kalustot poikkesivat toisistaan vain pienin määrin. Kalustoerot muodostuivat siitä, että Kanadan suurlähetystölle kuvattussa videossa kuvattiin kahdella kameralla ja led-paneeleilla ja Pääkaupunkiseudun Omaiset ja Läheiset Ry:lle kuvattiin vain yhdellä kameralla ja siten, että valaistukseen käytettiin studiovaloja. Vaikka kalustoissa olikin eroja, niin lopputuloksien onnistuminen oli selkeästi riippuvainen kommunikaatiosta asiakkaan kanssa. Koin, että Kanadan suurlähetystön kanssa tehty projekti oli onnistuneempi kuin Omaishoitajien kanssa tehty video, kun ottaa huomioon videon tekoon kuuluneet kaikki tekovaiheet. Kanadan suurlähetystön video ei ole julkisessa tiedossa, mutta Omaishoitajien video löytyy heidän YouTube kanavaltaan toistaiseksi osoitteesta

https://www.youtube.com/watch?v=D6w_AJLMF4U&t=1s.

Lähteet

- 1 Cardinal, Todd. Verkkoaineisto. A Brief History of Video Technology. <<http://www.cacourses.com/DVKB25S/Lesson1-motionpicturehistory.pdf>>. Luettu 10.3.2018.
- 2 Woollaston, Victoria. 2013. Careful where you point that: How the first portable film camera was based on a rifle. Verkkoaineisto <<http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-2317218/Photos-portable-movie-camera-designed-look-work-like-rifle.html>> Luettu 10.3.2018.
- 3 Hainla, Liis. 2018. 8 Powerful Reasons You Need to Use Video Marketing. Verkkoaineisto. <<https://www.dreamgrow.com/8-reasons-why-your-business-should-use-video-marketing/>> Luettu 1.3.2018.
- 4 Kochhar, Suprita. 2014. How are Videos Better for Teaching than Textbooks. Verkkoaineisto. <<https://www.dacast.com/blog/how-are-videos-better-for-teaching-than-textbooks/>> Luettu 1.3.2018.
- 5 Camp, Nigel. 2013. Three Stages To Every Project- Pre-Production, Production and Post-Production. Verkkoaineisto. <<http://www.thevideoeffect.tv/2013/06/26/video-pre-production-and-post-production/>> Luettu 15.2.2018.
- 6 Sheridan, Marcus. 2017. How to Get Started with Video Marketing in 6 Simple Steps. Verkkoaineisto. <<https://www.impactbnd.com/blog/how-to-video-interviews-sales-marketing-videos>> Luettu 1.3.2018.
- 7 Digital Video Basics: Your guide to making great movies. 2004. Douglas Spotted Eagle, VASST.
- 8 Scheer, Oliver; Maccq, Jean Francois; Niamut, Omar Aziz; Ruiz-Hidalgo, Javier; Shirley, Ben; Thallinger & Georg; Thomas, Graham. 2014. Media Production, Delivery and Interaction for Platform Independent Systems. Wiley.
- 9 Cassidy, Kyle. 2009. Video Production Lighting Basics -Three Point Lighting. Verkkoaineisto. <<https://www.videomaker.com/article/c10/14218-video-production-lighting-basics-three-point-lighting>> Luettu 26.3.2018.
- 10 What is the difference between gain and ISO?. Verkkoaineisto. Videouniversity. <<https://www.videouniversity.com/articles/what-is-the-difference-between-gain-and-iso/>> Luettu 1.3.2018.
- 11 Nedomansky, Vashi. 2012. 7 tips for HD color correction and DSLR Color Correction. Verkkoaineisto. <<http://www.thehurlblog.com/cinematography-online-7-tips-for-hd-color-correction-and-dslr-color-correction/>> Luettu 15.3.2018.

- 12 Kroll, Noam. 2016. The Basic Fundamentals of Lighting a Green Screen. Verkkoaineisto. <<https://www.premiumbeat.com/blog/lighting-green-screen/>> Luettu 8.3.2018.
- 13 Gates, Chris. 2013. Chroma Subsampling. Verkkoaineisto. <<https://www.videomaker.com/article/f6/15788-the-anatomy-of-chroma-subsampling>> Luettu 9.4.2018.